

ΔΡΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Μ. ΜΠΟΥΣΙΑ
Μεγάλου Υμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

ΥΜΝΟΓΡΑΦΙΚΑ
ΑΓΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΜΑΡΙΝΗΣ

Ἐκδοσις Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Μαρίνης Ἀλιβερίου

ΑΘΗΝΑΙ 2010

Η ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ
εἶναι ποτάμι πού
πλημμυρίζει τίς καρδιές,
εἶναι δύναμη πού παραύρει
ἐπὶ τὸ ρεῦμα τοῦ κάθε ἐμπό-
διο. Κανένα ἀνθρώπινο
φράγμα δὲν εἶναι ἰκανὸ νὰ
σταματήσει τὸ ρεῦμα αὐτὸ
τῆς θεϊκῆς ἀγάπης.

Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

ΥΜΝΟΓΡΑΦΙΚΑ
ΑΓΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΜΑΡΙΝΗΣ

Ἀθῆναι 2010

ΥΜΝΟΓΡΑΦΙΚΑ
ΑΓΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΜΑΡΙΝΗΣ

Υπό
Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

© Ίερός Ναός Αγίας Μαρίνης Άλιβερίου

ISBN: 978-960-99325-1-6

Έκδοτική Παραγωγή

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

Άρδηττού 12-16, 116 36 Άθήνα
Τηλ.: 210.921.7513, 210.921.4820 • Fax: 210.923.7033
www.eptalofos.gr • e-mail: info@eptalofos.gr

Εἰς τὸν πολυκέβαστον
ἅγιον Καρυστίας καὶ Σκύρου,
σεβασμιώτατον κ.κ. **Σεραφεῖμ,**
τὸν ἀκάματον ἐργάτην τοῦ ἀγροῦ τοῦ Κυρίου
καὶ ἄγρυπνον φρουρὸν καὶ πατέρα
τῆς λογικῆς αὐτοῦ ποιίμης
ἀξιοχρέως ὑπὸ τοῦ πονήσαντος
ἀφιέρωται.

Χαραλάμπης Μ. Μπούσιας

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ ΕΡΓΟ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η ὕμνολογία τῆς Ἐκκλησίας μας ἔχει βαθειές ρίζες καὶ δι' αὐτὸ ἔφερε πολλοὺς καρπούς. Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη, προχωρεῖ στὴν Καινὴ Διαθήκη καὶ ἐπεκτείνεται καὶ μετὰ ἀπὸ αὐτάς. Οἱ ψαλμοὶ εἶναι ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ βάση. Ἀρκετὰ χωρία τῆς Καινῆς Διαθήκης ἔχουν ὕμνολογικὸ χαρακτῆρα καὶ τὰ ἔψαλαν οἱ πρῶτοι Χριστιανοὶ εἰς τὶς λατρευτικὰ συνάξεις. Τὸ ρυάκι αὐτὸ κύλησε καὶ ἔγινε ποταμὸς ποὺ διατρέχει καὶ ποτίζει καὶ εὐφραίνει τοὺς πιστοὺς. Οἱ Δεσποτικὲς, οἱ Θεομητορικὲς ἑορτὲς καὶ οἱ Μνήμεις τῶν Ἁγίων ἔγιναν θέμα καὶ ἔδωκαν περιεχόμενον εἰς τοὺς ὕμνογράφους νὰ συνθέσουν ὕμνους καὶ ᾠδὰς πνευματικὰς διὰ νὰ δοξάσουν, ὑμνήσουν, ἐγκωμιάσουν, εὐχαριστήσουν καὶ ἱκετεύσουν. Οἱ ὕμνογράφοι, σὲ συνεργασία μὲ τοὺς μελωδοὺς, μᾶς ἔδωσαν ποιητικὰ καὶ ὕμνολογικὰ ἀριστουργήματα. Καὶ τὰ ὀρμήματα αὐτοῦ τοῦ ποταμοῦ, εὐφραίνουν τὴν ψυχὴν τῶν πιστῶν. Καὶ ἐφ' ὅσον καὶ νέοι Ἅγιοι προστίθενται, ἔχομε καὶ νέους ὕμνογράφους καὶ ὕμνους, εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῶν νεοφανῶν Ἁγίων.

Συμβαίνει ὅμως οἱ ὕμνογράφοι νὰ ἀναθεωροῦν τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς τῶν Ἁγίων, παλαιῶν καὶ νέ-

ων καὶ νὰ συνθέτουν Ἱερὰς Ἀκολουθίες μὲ κάποια σύγχρονη γλωσσική, τοπική καὶ ἀγιολογική προσαρμογή. Σ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα κινεῖται καὶ ἡ προεόρτιος καὶ ἐόρτιος Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας Μαρίνης, σύνθεσις καὶ προσφορὰ εἰς τὴν Ἑνορίαν Ἁγίας Μαρίνης Ἀλιβερίου τοῦ κ. Χαραλάμπους Μπούσια, Ὑμνογράφου. Εἶναι μιὰ πλήρης Ἀκολουθία, ποὺ καλύπτει ὁλόκληρο τὸ πρόγραμμα τῶν Ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων, ποὺ λαμβάνουν χώρα κατὰ τὸ τριήμερον τοῦ πανηγυρικοῦ ἐορτασμοῦ τῆς μνήμης τῆς Ἁγίας Μαρίνης εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἀλιβερίου, μὲ συμμετοχὴν πολλῶν προσκυνητῶν.

Μὲ τὴν ἀσματικὴ αὐτὴν Ἱερὴν Ἀκολουθίαν τιμᾶται καὶ δοξάζεται ἡ Ἁγία Μαρίνα, διευκολύνονται οἱ ἱεροψάλται εἰς τὸ τυπικὸν καὶ βοηθοῦνται οἱ ἐκκλησιαζόμενοι εἰς τὸ νὰ κατανοήσουν, νὰ ὑμνήσουν, νὰ εὐχαριστήσουν καὶ νὰ ἱκετεύσουν τὴν Ἁγίαν Μαρίναν διὰ τῶν ὕμνων ποὺ περιλαμβάνονται εἰς αὐτήν.

Εὐχαριστοῦμε τὸν ὕμνογράφον καὶ εὐχόμεθα εἰς αὐτόν, εἰς τοὺς ψάλλοντας καὶ εἰς τοὺς τιμῶντας τὴν Ἱερὰν Μνήμην τῆς Ἁγίας Μαρίνης τὴν Χάριν, εἰς ἐνίσχυσιν, φωτισμὸν καὶ Ἁγιασμόν.

Εὐχέτης πρὸς Κύριον

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Γεωργίου Καραβιτάκη

Ἡ ἅγια Μεγαλομάρτυς Μαρίνα

Ἡ μνήμη της τιμᾶται στὶς 17 Ἰουλίου.

Ἄουλούδι μυροβόλο στὸν ἀνθῶνα τῆς Ἐκκλησίας μας, κρίνο εὐωδέστατο, ποὺ βλάστησε στὰ δύσκολα χρόνια τῶν διωγμῶν, ἡ Ἁγία Μεγαλομάρτυς Μαρίνα ἄφησε τὴν εὐωδία τοῦ νεανικοῦ της ψυχικοῦ μεγαλείου στὶς δέλτους τῆς μαρτυρικῆς μας πίστεως· λουλούδι, ποὺ στολίζει τὸ ἀμαράντινο στεφάνι τῶν Μαρτύρων τῆς πίστεως καὶ μάλιστα τῶν εὐσεβῶν νεανίδων καὶ τῆς ὁποίας τὸ ψυχικὸ μεγαλεῖο δὲν μαραινεται, ὅσα χρόνια κι ἂν περάσουν. Ἀνθεῖ καὶ εὐφραίνει τὶς ψυχὰς τῶν Χριστιανῶν μὲ τὴν εὐωδία τοῦ φωτεινοῦ παραδείγματός της, τῶν ἀγῶνων καὶ τῆς φλογερῆς της πίστεως, τῶν τροπαίων της καὶ τῶν ἀνδρικῶν της κατορθωμάτων. Ἀνθεῖ, γιὰ νὰ ὁμορφάινει τὴν Ἐκκλησία μὲ τὴ λαμπρὴ ὁμολογία της τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ, ἐμπρὸς στὸ ὁποῖο ἔμελλε «ἵνα πᾶν γόνυ κάμψη ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσῃται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς» (Φιλιπ. β' 10-11). Ἡ Ἁγία Μαρίνα μὲ ὅλους τοὺς διωγμοὺς καὶ τὰ μαρτύρια, μὲ τὸν πόλεμο τῆς ὀργανωμένης ἀθεΐας ὁμολόγησε τὸ «ὑπὲρ πᾶν ὄνομα» (Φιλιπ. β' 9), αὐτὸ

που ἐπικαλοῦνταν πάντοτε οἱ γενναιοφρονες Μάρτυρες τῆς πίστεως καὶ αὐτὸ που εἶναι ἡ προσδοκία τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου.

Κρίνο, λοιπόν, τῆς πίστεως εὐοσμο ἡ Ἁγία Μαρίνα, βλάστησε, ὅμως, ἀπὸ ρίζα δυσώδη. Γεννήθηκε τὸ 270 μ.Χ. στὴν Ἀντιόχεια τῆς Πισιδίας ἀπὸ εἰδωλολάτρες γονεῖς καὶ μάλιστα ὁ πατέρας της ἦταν ἱερέας τῶν εἰδώλων. Εἶδε τὸ φῶς τοῦ ἡλίου στὰ χρόνια τοῦ αὐτοκράτορος Κλαυδίου τοῦ Β'. Ἡ μητέρα της πέθανε λίγες μόνον ἡμέρες μετὰ τὴ γέννησή της καὶ ὁ πατέρας της τὴν ἀνέθεσε σὲ μιὰ γυναίκα, ἡ ὁποία, χωρὶς αὐτὸς νὰ τὸ γνωρίζει, ἦταν ευσεβῆς Χριστιανή. Ἡ Μαρίνα διέθετε ἐκλεκτὴ ψυχὴ καὶ γι' αὐτὸ ἐπέτρεψε ὁ καλὸς Θεὸς νὰ μείνει ὀρφανή, γιὰ νὰ Τὸν γνωρίσει καὶ νὰ τὴν καταστήσει νύφη Του περιδοξῆ στὴν οὐράνια βασιλεία Του. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ πάντοτε ἐργάζεται ἀόρατα, γιὰ νὰ σμιλεύσει τὸ πλάσμα Του καὶ νὰ τὸ μεταποιήσει σὲ πνευματικὸ καλλιτέχνημα. Ἡ Μαρίνα στερήθηκε τὸ μητρικὸ γάλα, τὸ ὁποῖο ὅμως περιεῖχε τὴν πυτιὰ τῆς ἀπιστίας, γιὰ νὰ γαλουχηθεῖ μὲ τὸ ἄδοιο γάλα τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ νὰ γίνῃ τέλειο ἄγαλμα εὐσεβέστατης κορασίδος, ἡ ὁποία ζοῦσε καὶ ἀνέπνεε μόνο γιὰ τὸ Νυμφίο της Χριστὸ καὶ πίστευε ὅτι Αὐτὸς «Ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ» (Ψαλμ. 145, 9).

Σὲ ἡλικία δεκαπέντε ἐτῶν ἡ Ἁγία Μαρίνα ἀποκάλυψε στὸν πατέρα της τὴ χριστιανικὴ τῆς ιδιότητα. Ἐκπληκτος αὐτὸς στὸ ἄκουσμα τῆς φρικτῆς εἰδήσεως δὲν ἤξερε πῶς νὰ ἀντιμετωπίσει τὴν κατάστασι. Τὶς διαμαρτυρίες ἀκολούθησαν ὑποσχέσεις καὶ αὐτὲς ἀπειλές. Ἡ πατρικὴ ἀγάπη στὴν καρδιά του μεταποιήθηκε ἀμέσως σὲ μῖσος καὶ αὐτὸ σὲ μανία

ἐκδικήσεως. Ἐπρεπε καὶ ἐδῶ νὰ ἐπαληθευθοῦν τὰ λόγια τοῦ Κυρίου μας: «*Ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ*» (Ματθ. ι' 36) καὶ «*παραδοθήσεσθε ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου*» (Λουκ. κα' 16-17). Δὲν γνώριζε ὁ δυστυχὴς ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ εἶναι ποτάμι ποὺ πλημμυρίζει τὶς καρδιές, εἶναι δύναμη ποὺ παρασύρει στὸ ρεῦμα τοῦ κάθε ἐμπόδιο. Ὁ πιστὸς νικᾷ τὶς δυσκολίες ὅλες μὲ τὴν ἀγάπη αὐτὴ καὶ ἀποδεικνύεται ἀνδρεῖος καὶ ἀκαταμάχητος. Κανένα ἀνθρώπινο φράγμα δὲν εἶναι ἱκανὸ νὰ σταματήσει τὸ ρεῦμα αὐτὸ τῆς θεϊκῆς ἀγάπης. Τὸ λέει καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «*Τίς ἡμᾶς χωρίσει τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλίψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα;*» (Ρωμ. η' 35).

Μετὰ ἀπὸ λίγο ἔμαθε γιὰ τὴ Μαρίνα καὶ ὁ ἑπαρχος Ὀλύμβριος, ὁ ὁποῖος θαύμασε τὴν ὀμορφιά της καὶ τὴ ζήτησε γιὰ σύζυγό του προσπαθώντας νὰ τὴν πείσει νὰ ἀρνηθεῖ τὸ Χριστό. Μάταια ὅμως προσπαθοῦσε. Ἡ θαυμαστὴ κόρη τῆς Ἀντιοχείας σὲ κάθε πρόταση τοῦ ἐπάρχου, ποὺ διέταξε τὴ σύλληψη καὶ ἀνάκρισή της, ἀντέτασσε τὴ φράση: «*Εἶμαι Χριστιανή*». Αὐτὴ τὴ γενναία ὁμολογία καὶ τὴν ἀμετακίνητη σταθερότητά της μέχρι τέλους τὴν πλήρωσε μὲ τὸ μαρτυρικὸ της αἶμα. Ὁ σκληρὸς Ὀλύμβριος διέταξε νὰ τὴν ξαπλώσουν στὴ γῆ καὶ καταξέσχισε τὸ παρθενικὸ της σῶμα μὲ ραβδιὰ τόσο ἄσπλαχνα, ὥστε ἡ γῆ κοκκίνισε ἀπὸ τὸ πολὺ αἶμα τῆς ἀθλήτριας τοῦ Χριστοῦ. Ὅμως ὅλα αὐτὰ τὰ μαρτύρια δὲν στάθηκαν ἱκανὰ νὰ τὴν κάνουν νὰ ὑποχωρήσει παρὰ τὸ νεαρὸ τῆς ἡλικίας της. Μὲ τὸ σκεπτικὸ ὅτι στὴ φυλακὴ ἡ Ἁγία Μαρίνα ἴσως ἄλλαξε γνώμη, τὴν ἔκλεισε σὲ ἓνα

σκοτεινὸ κελλὶ καὶ τὴν ἄφησε χωρὶς τροφὴ καὶ νερό. Ὅσο ὁμως τὸ σῶμα τῆς ὑπέφερε, τόσο ἡ ψυχὴ τῆς ἀνακαινιζόταν καὶ γινόταν λαμπρότερη σύμφωνα πάντα μὲ τὸ μεγάλο τῶν ἐθνῶν κήρυκα: «*Εἰ ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ὁ ἔσωθεν ἀνακαινοῦται*» (Β΄ Κορ. δ΄ 16). Στὴ φυλακὴ ἡ Μαρίνα δέχθηκε καὶ τὴν ἐπίθεση τοῦ πονηροῦ δαίμονος, ὁ ὁποῖος μὲ τὴ μορφὴ μαύρου σκύλου τῆς ἐπιτέθηκε, γιὰ νὰ κατατροπωθεῖ ἀπὸ αὐτὴ καὶ νὰ ἀχρηστευθεῖ μὲ τὴ δύναμη τῆς προσευχῆς τῆς, ἀφοῦ «*τοῦτο τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται εἰμὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστεία*» (Ματθ. ιζ΄ 21).

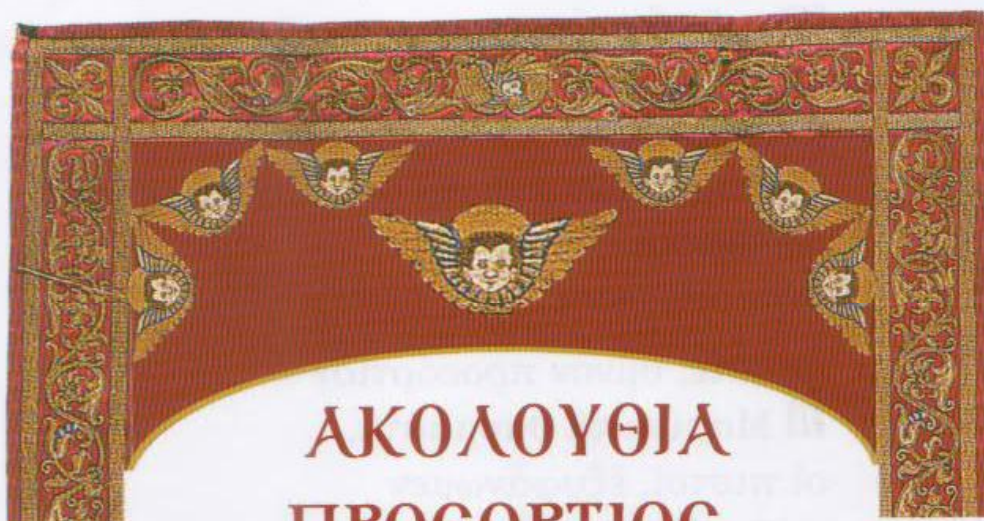
Ἀφοῦ νίκησε τὸν πονηρὸ ἡ ἀπαλὴ κόρη, βγῆκε ἀπὸ τὸ δεσμωτήριον, ὅπου τὴν περίμεναν νέα πολυώδυνα κολαστήρια καὶ κάψιμο τῆς σαρκός τῆς μὲ ἀναμμένες λαμπάδες, τὸ ὁποῖο ὑπέμεινε ἀγόγγυστα. Ἡ θαυμαστὴ θεραπεία τῶν πληγῶν τῆς ἐνώπιον μεγάλου πλήθους εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα τὴ μεταστροφὴ χιλιάδων λαοῦ ἀπὸ τὴν πλάνη τῶν εἰδώλων καὶ τὴν ἐπιθυμία τους νὰ βαπτισθοῦν Χριστιανοί. Βλέποντας ὁ Ὀλύμβριος αὐτὴ τὴν ἐπιθυμία τοῦ πλήθους καὶ ἐμπρὸς στὸν κίνδυνο νὰ ἐγκαταλείψουν τὰ εἰδῶλα οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας του, διέταξε τὸν ἀποκεφαλισμό τῆς Ἁγίας Μαρίνας. Αὐτὸν ἡ ἀγνὴ ἀμνὰς τοῦ Ἀρχιποίμενος Ἰησοῦ τὸν καρτεροῦσε μὲ τὸ βλέμμα προσπλωμένο σ' Αὐτὸν ποὺ μᾶς εἶπε: «*Γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς*» (Ἀποκ. β΄ 10). Τὸ ξίφος τοῦ δημίου τότε ἀπέκοψε τὸν αὐχένα τῆς καὶ ὁ Νυμφίος τῆς Χριστὸς περιέβαλε τὴν πάντιμη κεφαλὴ τῆς μὲ τὸν «*ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον*» (Α΄ Πέτρ. ε΄ 4), γιὰ νὰ τὴ δοξάσει στὴ γῆ μὲ πλῆθος θαυμάτων καὶ στὴ Βασιλεία Του μὲ τὴν ἀτελεύτητη μακαριότητα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΜΑΡΙΝΗΣ

*Προσκυνηματικὴ Εἰκόνα τῆς Ἁγίας Μαρίας
ἀπὸ τὸ φερόνυμο Ναὸ της τοῦ Ἀλιβερίου.*

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΠΙΔΟΞΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΜΑΡΙΝΗΣ

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ,
εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους στ´
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ γ´ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας
ἐκ τοῦ Μηναίου καὶ τὰ ἐξῆς γ´ τῆς ἁγίας Μαρίνης.

Ἦχος πλ. δ´. Ὠ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε,
Μαρίνα, τὸν πονηρὸν
πτερνιστὴν καὶ ἀρχέκακον
εἶλες εὐτελέστατον
ὡς στρουθίον καὶ ἔτρωσας
αὐτὸν δυνάμει
σεπτοῦ Νυμφίου σου,

Ὅν νῦν δυσώπει
ὑπὲρ τῶν ἄσμασι
μεγαλυνόντων σε
καὶ τιμώντων μνήμην σου τὴν παμφαῆ,
ἀθληφόρε ἔνδοξε,
θεομακάριστε.

Ἄεϋτε, ὕμνον προεόρτιον
Μαρίνη τῇ θαυμαστῇ,
οἱ πιστοί, ἐξυφάνωμεν
πόθῳ ἀνακράζοντες·
Ἀθληφόρε ἀήττητε,
ἡ παριδοῦσα
ἀκμὴν νεότητος,
ἡδέα βίου
καὶ κάλλος πρόσκαιρον
διὰ τὸν Κύριον,
ἐκτενῶς ἰκέτευε Αὐτόν, σεμνή,
δοῦναι τοῖς τιμῶσί σε
ἄμφω ὑγίειαν.

Χαίροις, Πισιδίας καύχημα,
ἡ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ
τὸ πανίερον ὄνομα
ἐν ἀκμῇ νεότητος
περιτράνωσ κηρύξασα,
Μαρίνα μάρτυς,
ἀξιοθαύμαστε,
καὶ τῶν εἰδώλων
ὄφρὸν πατήσασα
καὶ ὑπομείναςα
ξέσιν τοῦ σαρκίου σου, καῦσιν πυρὸς

καὶ αὐχένος ἔκτμησιν
καθάπερ ἄσαρκος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Εὐφραίνεσθε, φιλεόρτων αἱ χορεῖαι,
προεόρτιον ἄγουσαι πανήγυριν
τῆς ἀπητῆτος ἀθληφόρου Μαρίνης·
αὕτη γὰρ Χριστοῦ τὴν πίστιν ὁμολογήσασα
καὶ εἰδώλων τὴν ἀπάτην κηρύξασα
πολλοὺς πρὸς τὴν εὐσέβειαν εἴλκυσε·
καὶ νῦν ἐν οὐρανίῳ παστάδι
σὺν τῷ ποθεινῷ αὐτῆς Νυμφίῳ χορεύουσα
ἀεὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε,....

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. λα΄ 10-31).

Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὕρησει; Τιμιωτέρα δέ ἐστι λί-
θων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη. Θαρσεῖ ἐπ' αὐτῇ ἡ
καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ἢ τοιαύτη καλῶν σκύλων
οὐκ ἀπορήσει· ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ ἀγαθὰ πάντα τὸν
βίον. Μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον ἐποίησεν εὐχρηστον
ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη
μακρόθεν, συνάγει δὲ αὐτῆς τὸν πλοῦτον. Καὶ ἀνίστα-
ται ἐκ νυκτῶν καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ καὶ ἔργα
ταῖς θεραπαίνας. Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ
δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσε κτῆμα. Ἀνα-
ζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὄσφυν αὐτῆς ἤρεισε τοὺς

βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο ὅτι καλόν ἐστι τὸ ἐργάζεσθαι καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα. Τοὺς πῆχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πέννι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῶ. Οὐ φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν που χρονίζῃ· πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῆς ἐνδεδυμένοι εἰσὶ. Δισσὰς χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα. Περίβλεπτος δὲ γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις, ἡνίκα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν γερόντων κατοίκων τῆς γῆς. Σινδόνας ἐποίησε καὶ ἀπέδοτο τοῖς Φοίνιξι, περιζώματα δὲ τοῖς Χαναναίοις. Ἴσχυν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις. Στόμα αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως καὶ ἐννόμως, καὶ τάξιν ἐστείλατο τῇ γλώσσῃ αὐτῆς. Στεγναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς, σῖτα δὲ ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγε. Τὸ στόμα δὲ ἀνοίγει σαφῶς καὶ νομοθέσμως, ἡ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς ἀνέστησε τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ ἐπλούτησαν καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἤνεσεν αὐτήν. Πολλαὶ θυγατέρες ἐκτήσαντο πλοῦτον, πολλαὶ ἐποίησαν δύναμιν, σὺ δὲ ὑπέρκεισαι καὶ ὑπερῆρας πάσας. Ψευδεῖς ἀρέσκειαὶ καὶ μάταιον κάλλος γυναικός· γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται, φόβον δὲ Κυρίου αὐτὴ αἰνεῖτω. Δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειλέων αὐτῆς καὶ αἰνεῖσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. μγ' 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; Ἡ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποι-

ἴσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιοθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἶμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἶμι ὁ Θεός καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῴζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἶμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεπειθότες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΘΗΝ

Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Ως νεᾶνις Χριστῷ παμφιλτάτη
ῥυθμιζομένη τῇ Αὐτοῦ διαπύρῳ ἀγάπῃ
αἵμασιν οἰκείοις ὑπέδειξας πᾶσι
τῆς πίστεως τὴν ἀλήθειαν·
τῷ κράτει γὰρ τοῦ Θεοῦ Λόγου δυναμουμένη
τὸν ἰσχυρὸν ἐν κακίᾳ εἶλες ἐχθρὸν
καὶ τὸ τῆς νεότητος κάλλος
ὡς θησαυρὸν ἄσυλον Αὐτῷ διέσωσας·
καλῶς οὖν τὸν ἀγῶνα τελέσασα
οὐρανίων θαλάμων ἠξίωσαι
ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα
τῶν τιμώντων ἐν ὕμνοις τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ἦχος β΄.

Ησχύνθη ὁ μισόκαλος ὄφις
τῷ σθένει τῆς νεανικῆς σου καρδίας
καὶ εἰς τέλος κατετροπώθη,
Μαρίνα, καλλιμάρτυς πανεύφημε·
διὸ ἡμεῖς προεόρτιον ἄγοντες πανήγυριν
τῆς σῆς πανσέπτου μνήμης
Χριστὸν δοξάζομεν τὸν σὲ ἀφθίτου εὐκλείας ἀξιώσαντα.

Ἦχος γ΄.

Εῤωτι τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ τρωθεῖσα
ἐν σῇ ἀκμῇ τῆς νεότητος
αἱμάτων τῇ κογχύλῃ τῶν παρθενικῶν σου
τὴν τῆς νυμφεύσεως στολὴν ἐπορφύρωσας,
καλλιμάρτυς Μαρίνα·

καὶ νῦν Χριστοῦ τὸ κάλλος ὁρῶσα
ἐν τῇ παμφώτῳ τῶν οὐρανῶν παστάδι
μὴ παύσῃ τὸν σὸν Νυμφίον Χριστὸν ἡμῖν ἰλεουμένη
τοῖς τιμῶσιν ἐν ὕμνοις τὰ σὰ κατορθώματα.

Ἦχος δ΄.

Αγάλλεται σήμερον Πισιδία ἡ θρεψαμένη σε
καὶ σύμπασα τῶν Χριστωνύμων ἡ ὁμήγουρις
τῇ σῇ στερόρᾳ ἀθλήσει, Μαρίνα πανθαύμαστε·
σὺ γὰρ μὴ φεισαμένη τοῦ ἀπαλοῦ σου σαρκίου
οὔτε καταπτήξασα θυμὸν τοῦ σοῦ γεννήτορος
ὡς ἀδάμας ἔστις ἐν κακώσεσι κατωδύνοις·
πάντων οὖν ἀνωτέρα τῶν βασάνων ὀφθεισα
ταῖς τῶν Ἁγίων συνήφθης τάξεσιν
ἀγιασμὸν καὶ ἰσχὺν καὶ ῥῶσιν
παρὰ Θεοῦ ἡμῖν παρέχουσα.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Προεόρτιον ἄγοντες πανήγουριν σήμερον
τῆς ἀθληφόρου Μαρίνης
ὠδαῖς καὶ ὕμνοις εὐσεβῶν αἱ χορεῖαι αὐτὴν καταστέψωμεν·
τὸ γὰρ χαῦνον τοῦ θήλεος αὐτὴ ἀπορρίψασα
καὶ πατὴρ ἀπαρνηθεῖσα τὴν ἀσέβειαν
πρὸς ἀνδρικοὺς ἀγῶνας ἐχώρησεν ἡ ἀοίδιμος·
τὸν φρουαττόμενον οὖν ἐχθρὸν θριαμβεύσασα
τὰ γέρα τῆς ἀφθίτου ζωῆς ἀπείληφεν
ἀσιγήτως πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου.....

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις, ἀσκητικῶν.

Χαίροις, τερπνὸς ἀγνείας λειμών,
Ὁ ἐξανθήσας μαρτυρίου πανεύοσμα,
Μαρίνα θεόφρον, ἄνθη
καὶ διαπνεύσας ὀσμὴν
θεῖαν Ἐκκλησίᾳ
τοῦ Νυμφίου σου·
καλῶς γὰρ ἀθλήσασα
Αἰδεσίου ἐπάτησας
τοῦ ἱερέως
τῶν εἰδώλων, πανεύφημε,
καὶ γεννήτορος
σοῦ τὸ ἄνομον φρύαγμα·
ὄθεν καὶ χάριν εἴληφας
ἰᾶσθαι νοσήματα,
συντρίβειν σθένος τοῦ πλάνου
καὶ μιανοῦ πολεμήτορος
καὶ σοῦ τὸν Νυμφίον
ὑπὲρ πάντων ἰκετεύειν
τῶν δεομένων σου.

Στίχος. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον
καὶ προσέσχε μοι.

Χαίροις, νεᾶνις πανευσθενής,
ψυχῇ καὶ σώματι καλὴ καὶ πανεύμορφος,
Μαρίνα ἀνδρειοτάτη,
ἡ νῦν τοῦ κάλλους Χριστοῦ
καὶ τῆς θείας δόξης
ἀπολαύουσα·
πιστῶν γὰρ συστήματα

προεόρτιον ἄγοντα
σῆς θείας μνήμης,
ἀθληφόρε, πανήγυριν
ὑμνοῖς πρέπουσι
καὶ ψαλμοῖς τε καὶ ᾠσμασι
μέλπομέν σε καὶ κράζομεν·
Χριστὸν τὸν Νυμφίον σου
τὸν ποθεινὸν καὶ ὠραῖον
δυσώπει σῶζεσθαι ἅπαντας
τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας
καὶ τὴν πάντιμόν σου μνήμην
πανηγυρίζοντας.

Στίχος. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου
καὶ κατπύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Χαίροις, παρθενομάρτυς στερῶρά,
ἢ τὸν ἀρχέκακον Σατὰν θριαμβεύσασα
καὶ χάριτι οὐρανίῳ
θεραπευθεῖσα ταχὺ
ἐκ πληγῶν βασάνων,
ὡς ὑπέμεινας,
Μαρίνα πανύμνητε,
πρὸς Χριστὸν ἠέλκύσασα
διὰ τῶν ἄθλων
τῶν σεπτῶν σου ὁμήγυριν
θεωμένην σου
τῆς ψυχῆς γενναιότητα
καὶ πρὸς λαμπρὰν ἐνάθλησιν
ὀφθεῖσα, θεόνυμφε,
αὐτῆς ἀλεῖπτις καὶ θεία
χειραγωγὸς πρὸς σκηνώματα
τοῦ πόλου, ἐν οἷσπερ

σὺν αὐτοῖς ἀπαύστως χαίρεις,
σεμνὴ ἀθλήτρια.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν ἐκ νεότητος Χριστὸν ἀγαπήσασαν
καὶ φανεῖσαν εὐσεβείας παμφαεστάτην λαμπάδα,
Μαρίναν, τῆς Πισιδίας πολυόλβον θησαύρισμα,
οἱ πιστοί, ἀξιοχρέως εὐφημήσωμεν·
Χριστοῦ γὰρ τὸ ὄνομα περιτράνωσ αὐτὴ ὁμολογήσασα
ξέσιν σαρκὸς καὶ ἐπὶ ξύλου ἀνάρτησιν ὑπέμεινε
ἅμα δὲ καὶ κεφαλῆς ἀπότμησιν,
ἵνα Χριστῷ συνεῖναι ἐν πόλῳ
τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα, πρόσδεξαι....

Νῦν ἀπολύεις... Τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον
τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον
τῆς Ἁγίας Μαρίνης.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Αἴθληφόρε πολυάθλε καὶ πανάριστε,
ἡ θριαμβεύσασα ὄφιν
τὸν νοπτὸν καὶ ἐχθρὸν
εἰδωλόφρονα, μὴ παύσῃ τὸν Νυμφίον σου
ἐκδυσωποῦσα καὶ Θεὸν
ὑπὲρ πάντων τῶν πιστῶς
ὑμνούντων σε, καλλιμάρτυς
καὶ καρτερόφρον Μαρίνα,
ἀμνὰς Ὑψίστου παναμώμητε.

Θεοτοκίον. Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος...

Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον τὰ Ἀπολυτικά τοῦ Ἁγίου
τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ἁγίας Μαρίνης, ὡς ἐν τῷ
Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ δὲ τὴν α΄ Στιχολογίαν
Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Μαρίνη τῆ σεμνῆ προεόρτιον ὕμνον
προσάσωμεν, πιστοί,
εὐλαβῶς ἐκβοῶντες·
Πολύαθλε ἄριστε,
ἀθληφόρε ἀήττητε,
καθικέτευε
σῶ οὐρανίῳ Νυμφίῳ
καὶ Παντάνακτι
ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων
τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῖς ἴχνεσι λαμπρῶς
τοῦ πανσέπτου Υἱοῦ σου
Μαρίνα ἡ ἀγνὴ
ἠκολούθησε, Μῆτερ
Χριστοῦ ἀειπάρθενε,
θεοδόξαστε Δέσποινα·
ὄθεν ἔτυχε

τῆς ὑπὲρ νοῦν εὐφροσύνης
μεγαλύνουσα
διὰ παντὸς ἐν τῷ πόλῳ
σὴν ἄρρητον εὐκλειαν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Μαρίαν τιμήσωμεν
τὴν ἀθληφόρον Χριστοῦ
αὐτῆς προεόρτια
πανηγυρίζοντες νῦν
τῆς μνήμης καὶ κράζοντες·
Ἦγγικεν ἡ ἡμέρα
σοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου,
Μάρτυς, καὶ σῆς ἀνόδου
εἰς σκηνώματα πόλου
Κυρίου ἀπολαῦσαι λαμπρῶς
τῆς ὠραιότητος.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παλάτιον ἔμψυχον
τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ
καὶ θρόνος περιίδοξος
Αὐτοῦ ἐδείχθης ἡμῖν,
ἀγνὴ ἀειπάρθενε·
ὄθεν σοι ἐκβοῶμεν·
Θεοτόκε Μαρία,
οἴκους ἀγιωσύνης
καὶ ἀσάλευτα βάθρα
τῆς πίστεως ἰκέτας τοὺς σοὺς
πάντας ἀνάδειξον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ὡσπερ ἀλάβαστρον μύρου τὸ αἷμά σου
τὸ πολυτίμητον Χριστῶ προσήνεγκας,
Νυμφίῳ σου τῷ ποθεινῷ, Μαρίνα Μεγαλομάρτυς,
σὲ τῷ στεφανώσαντι φωτεινῷ διαδήματι
ἀφθαρσίας· ὅθεν σε ὡς ἐχθίστου ὀλέτειραν
καὶ πίστεως διάκοσμον θείας πάντες οἱ εὐσεβεῖς τιμῶμεν.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν καταύγασον
φωτὶ τῆς χάριτος τοῦ θείου Τόκου σου,
ἀγνῆ Παρθένε, Μαριάμ, ἐλπίς τῶν ἀπληπισμένων,
καὶ ἀχλὺν ἀπέλασον τῶν ἀπείρων πταισμάτων μου,
ὅπως εὐρῶ ἔλεος ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κρίσεως
καὶ πόθῳ ἀσιγήτως βοῶ σοι· Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.
Ἵπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Στίχος. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου
καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μᾶρκον (Κεφ. ε' 24-34).

Ζήτηι τῇ Δευτέρᾳ τῆς ιε' ἑβδομάδος Ματθαίου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς,
καὶ συνέθλιβον αὐτόν. Καὶ γυνὴ τις οὔσα ἐν ρύσει
αἵματος ἔτη δώδεκα, καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολ-
λῶν ἰατρῶν, καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα,
καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χειρὸν
ἐλθοῦσα ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ
ὄχλῳ ὀπισθεν, ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγε γάρ·

Ὅτι κὰν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἄψωμαι, σωθήσομαι. Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πληγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς· καὶ ἔγνω τῷ σώματι, ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος. Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν ἐξεληθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε· Τίς μου ἦπατο τῶν ἱματίων; Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ· Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις· Τίς μου ἦπατο; Καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. Ἡ δὲ γυνή, φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ’ αὐτῇ, ἦλθε καὶ περιέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὑπάγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,...
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός,
κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν οἰκτιρῶν Σου ἐξάλειπον τὸ ἀνόμημά μου.

Τοὺς ὑπὲρ πίστεως ἀγῶνάς σου,
δι’ ὧν ἐχθρὸν εἰδωλόφρονα ἐθριάμβευσας
ὁ τὰ γέρα νέμων ἀξίως Κύριος, Μαρίνα, ἐδόξασε·
παριδοῦσα γὰρ φύσεως τὸ χαῦνον καὶ ἀκμὴν τῆς νεότητος
εἰς ἀνδρικὰ προσεχώρησας σκάμματα
ἀκμαίῳ, Μάρτυς θεία, φρονήματι·
διὸ νῦν τῶν ἀφθάρτων ἀγαθῶν ἀπολαύουσα
μὴ παύσῃ Χριστοῦ δεομένη
ὑπὲρ τῶν τιμώντων ἐν ἄσμασι
τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου.....

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Ἀθληφόρου, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς·
ᾠδὴ α΄. ᾠχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Μαρίναν, Φιλάνθρωπε,
τὴν καλλιμάρτυρα νύμφην σου
ὑμνῆσαι προθέμενος
χάριν τὴν σὴν ἐκζητῶ
καὶ κραυγάζω σοι·
Σοφίαν μοι παράσχου,
ὡς ἂν ταύτης ἄθλησιν
μέλπω τὴν πάνσεπτον.

Ἄμνας παναμώμητε,
προεορτίως τὴν μνήμην σου
τὴν θεϊαν γεραίροντες
ἀναβοῶμεν τρανῶς·
Πάντας σύναξον
εἰς τὴν Χριστοῦ ἀγέλην,
Μαρίνα, τοὺς ἄσμασι
σὲ μεγαλύνοντας.

Ῥοαῖς σου ἐφοίνιξας
τῆς παρθενίας ἱμάτιον
ἐνδόξως ἀθλήσασα
ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
καὶ Νυμφίου σου,
Μαρίνα, οὐρανίου,
τοῦ σὲ κραταιώσαντος
καὶ θαυμαστώσαντος.

Θεοτοκίον.

Κέτευε, Δέσποινα,
τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Παντάνακτα
βραβεῦσαι μετάνοιαν
σωτηριώδη ἡμῖν
τοῖς γεραίρουσι
Μαρίνης θείαν μνήμην
καὶ σὲ μεγαλύνουσιν
ἄσμασι πρέπουσι.

Ὠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ναὸς γενναιότητος ἐπώφθης,
Μαρίνα, καὶ τέμενος λαμπρὸν
ἀνδρείας καὶ συνέσεως·
διό σε μακαρίζοντες
ἀθλητριῶν ὡς πρότυπον
προεορτίως σε μέλομεν.

Ἄρχέκακον δαίμονα δυνάμει
Σωτῆρος πατῆσαι Ἰησοῦ Χριστοῦ
ἐν ἀπαλῷ σου σώματι,
Μαρίνα, κατηγώνισαι
καὶ στέφος ἀφθαρτότητος
χρυσοῦν ἐδέξω, πανένδοξε.

Νομίσας συλῆσαι σου τὸν πλοῦτον
τῆς πίστεως, ὃν ἐν σῆ ψυχῇ,
Μαρίνα, ἐθησαύριζες
ἀλάστωρ ὁ δυσώνυμος
ὡς δράκων φοβερώτατος
ἐνεφανίσθη σοι, πάνσοφε.

Θεοτοκίον.

Α΄ γίασον τοὺς προστρέχοντάς σοι
ἐκάστοτε, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
καὶ οἴκους ἀγαθότητος
καὶ ἐνεργείας μέλαθρα
Θεοῦ ἡμᾶς ἀνάδειξον
τοὺς σὲ ἀεὶ μακαρίζοντας.

Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Μάρτυς ἄριστε, λελαμπρυσμένη
ἀμαρύγμασι τῶν σῶν αἱμάτων,
εἰδωλόφρονα ἐχθρὸν ἐθριάμβευσας
καὶ τὸν ἀρχέκακον ὄφιν ἐπάτησας
τῇ σῆ ἐνστάσει, Μαρίνα πολυάθλε·
ὄθεν μνήμης σου
νῦν ἄγοντες προεόρτιον
πανήγυριν τρανῶς σε μεγαλύνομεν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α΄ ποκάθαρων ἀκαθαρσίας
πάσης, Δέσποινα, τοῦ σοῦ οἰκέτου
τὴν καρδίαν τῷ ὑσώπῳ δεήσεων
σῶν ὀλοθέρμων πρὸς Τόκον τὸν θεϊόν σου
καὶ τῆς λαμπρότητος ταύτην ἀνάδειξον,
Μητροπάρθενε, τῆς ἄνω δοχεῖον πάντιμον,
ἀπαύστως τὸν λαμπρῶς σε μακαρίζοντα.

Ἦδὴ δ΄. Ὁ καθηήμενος ἐν δόξῃ.

Θανατώσασα σῶ σθένει
δολιότροπον δαίμονα
θάνατον ἐκθύμωσ
δι' αὐχένος τμήσεως ἤνεγκας·

πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω ὅθεν ἔδραμες,
καρτερόψυχε
Μαρίνα, μάρτυς ἀήττητε.

Ἄυσσαλέω τρόπῳ, Μάρτυς,
Ἄὁ πατήρ σου Αἰδέσιος,
ἱερεὺς εἰδώλων
ἄνομος, θρασὺς καὶ ἀνόσιος,
εἰς κατωδύνους βασάνους σε παρέδωκε
καὶ εἰς θάνατον
μὴ γνοὺς ἰσχὺν σὴν οὐράνιον.

Ἡπανιερὸς σου μνήμη,
ἩΠισιδίας ἐκβλάστημα,
νῦν προεορτίως
ἄγεται, Μαρίνα θεόφιλε·
δεῦτε, πιστοί, οὖν αὐτὴν ἐγκωμιάσωμεν
καὶ τοῖς ἄνθεσι
τερπνῶν ῥόδων καταστέψωμεν.

Θεοτοκίον.

Φωτοπάροχε νεφέλη,
Φἡ σκοτίαν διώκουσα
ἀγνωσίας πάντων
χοϊκῶν, ἀγνή Μητροπάρθενε,
ψυχῆς τὰ μύχια πάντων καταφώτισον
τῶν ἀείποτε
μακαριζόντων σε ἁσμασιν.

Ῥδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Εἰ ἄνομοι βλέποντες
Εσὴν ἔνστασιν ἐξέστησαν
καὶ τῆς σῆς στερόρας ψυχῆς ἀνδρείαν,

Μαρίνα Μάρτυς,
τὸν σὸν Νυμφίον Χριστὸν
ἀνύμνησαν σὲ τὸν ἀνδρικῶ
σθένει καθοπλίσαντα,
στεφνηφόρε πολυάθλε.

Ρῶννύεις ἀείποτε
τῆ σῆ δοθείσῃ χάριτι
πάντας τοὺς νοσοῦντας ἀνιάτως
καὶ ἀσθενοῦντας,
Μαρίνα πανευκλεές,
δεινῶς ὡς ταχίστη ἰατρός·
ὄθεν προεόρτιον
ῦμνον σοι ἐξυφαίνομεν.

Ερμήσας ὁ δεῖλαιος
ἐχθρὸς ὡς δράκων ἄγριος
κατὰ σοῦ, Μαρίνα ἀθληφόρε,
δεινῶς ἠσχύνθη
ὑπὸ τοῦ σοῦ ἀνδρικοῦ
φρονήματος καὶ σῆς πανσθενοῦς
πίστεως δυνάμεως,
ὄπλον ἦν ἔσχες ἄτρωτον.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν, πανάχραντε,
τῆς τῶν παθῶν συγχύσεως
ἴασαι ψυχὴν μου τὴν ἀθλίαν
καὶ ἐπηρείας
τοῦ παμβεβήλου ἐχθροῦ
τὸν νοῦν μου ἀπάλλαξον, ἀγνή,
ἐμπιμπλῶσα τάχιστα
τοῦτον θείας ἐλλάμπεως.

Ῥδὴ στ´. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Προεορτίως πανήγυριν
τῆς μνήμης σου τῆς θείας νῦν ἄγοντες,
Μαρίνα ἔνδοξε,
τὴν σὴν ἀήττητον δύναμιν
ὑμνοῦμεν γεγηθότες
οἱ χριστεπώνυμοι.

Ρυπῶδες θέλημα πλῦνόν μου,
Μαρίνα, τῷ ὑσώπῳ δεήσεων
τῶν σῶν πρὸς Κύριον,
Νυμφίον σὸν ποθεινότατον,
δι' Ὅν καὶ τμησιν κάρας
τῆς σῆς ὑπέμεινας.

Εὐδόλως ἴσχυσε, πάγκαλε,
ὁ ἄφρων σου γεννήτωρ σῆς πίστεως
μειῶσαι δύναμιν
καὶ στόμα κλειῖσαι τὸ θεῖόν σου,
Μαρίνα, τὸ κηρῦττον
Χριστοῦ τὸ ὄνομα.

Θεοτοκίον.

Εν ταῖς ἀγκάλαις σου Κύριον
καὶ Κτίστην φέρεις πάσης τῆς κτίσεως,
Ὅν ἐσωμάτωσας
ὡς κιβωτὸς ἀγιάσματος
καὶ θρόνος θεοδέγμων,
Θεογεννήτρια.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ´. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Προεορτίως τῆς Μαρίνης μνήμην στέφομεν
τῆς καλλιμάρτυρος καὶ πίστεως κοσμήτορος

δι' ἀγάπην τοῦ Κυρίου ὑπομεινάσης
ἀπαλοῦ σαρκίου ξέσιν καὶ ἀπότμησιν
τοῦ σεπτοῦ αὐτῆς αὐχένος ὕμνοις πρέπουσι
πόθῳ κράζοντες· Χαίροις, Μάρτυς ἀήττητε.

Ὁ Οἶκος.

Αγγελοι καθορῶντες
σοὺς τιμίους ἀγῶνας
ἐξέστησαν, Μαρίνα ὀλβία·
παριδοῦσα γὰρ χαῦνον σαρκὸς
ἀνδρικῶ φρονήματι ἐχθροῦ φρύαγμα
ἐπάτησας καὶ ἡγειρας
πιστοὺς σοι ἐκβοᾶν τοιαῦτα·
Χαῖρε, Ἁγία Μεγαλομάρτυς·
χαῖρε, τιμία Παρθενομάρτυς.
Χαῖρε, τοῦ ἀνόμου πατρός σου τὸ ὄνειδος·
χαῖρε, τοῦ Κυρίου ἀμνὰς παναμώμητος.
Χαῖρε, ἄστρον τηλαυγέστατον εὐσθενεΐας ψυχικῆς·
χαῖρε, μύρον εὐωδέστατον ἀγωγῆς ἀθλητικῆς.
Χαῖρε, ὅτι ὑπέστης τῆς εἰρκτῆς τὰς κακώσεις·
χαῖρε, ὅτι ἐδείχθης τῶν εἰδώλων ἡ πτώσις.
Χαῖρε, ἐχθροῦ τὸ θράσος πατήσασα·
χαῖρε, αὐτοῦ τὰ βέλεμνα θραύσασα.
Χαῖρε, λαμπτῆρ παμφαῆς Πισιδίας·
χαῖρε, φωστῆρ τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας.
Χαίροις, Μάρτυς ἀήττητε.

Καὶ ἀναγιγνώσκεται τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας.

Εἶτα λέγομεν·

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα προεόρτιον ἄγομεν πανήγυριν τῆς ἱερᾶς μνήμης τῆς Ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Στίχοι.

Χαῖρε, Μαρίνα, ἀγνή Κυρίου νύμφη,
δολίου καθαιρέτις καὶ στερῶν Μάρτυς.

Ταῖς αὐτῆς ἁγίαις πρεβείαις, Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Εῶρω πλεύσασα,
Μαρίνα, τῆς ἀθλήσεως
καλῶς κατήντησας
λιμένα πρὸς τῆς ζωῆς
τῆς ἄνω καὶ ἔτυχες
αἰωνιότητος,
παμμακάριστε,
βραβείων· ὅθεν πρόσδεξαι
ῦμνον τόνδε σῶν προσφύγων.

Ρῶμην, δύναμιν
καὶ σθένος ἐνεδύσατο
παρὰ τοῦ Κτίσαντος
σαρκίον σὸν ἀπαλόν·
διὸ οὐκ ἐνάρκησας
αἰκίας, μάστιγας
καὶ τοῦ σώματος
τὴν ξέσιν, καρτερόψυχε
Μάρτυς, πάντιμε Μαρίνα.

Τῷ σῶ αἵματι,
Μαρίνα, παρθενίας σου

στολήν φοινίξασα
καὶ τὴν λαμπάδα χερσὶ
κατέχουσα ἄσβεστον
πρὸς τὸν οὐράνιον
τάχος ἔδραμες
νυμφῶνα ὡς ἀθλήτρια
καλλιμάρτυς καὶ παρθένος.

Θεοτοκίον.

Ιλαστήριον
τοῦ κόσμου, Μητροπάρθενε,
αἰτία γέγονας
τῆς χαρμονῆς χοϊκῶν·
ἐκ σοῦ σεσωμάτῳται
γὰρ ὁ Θεάνθρωπος,
ὁ τὸ φύραμα
θεώσας τὸ ἀνθρώπινον
ἀγαθότητα δι' ἄκραν.

Ῥδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ωφθης ἀθληφόρων ὠραιότης
καὶ κόσμημα νεανίδων τιμαλφέστατον,
Μάρτυς ἀξιάγαστε,
Πισιδίας σέμνωμα,
Μαρίνα· ὅθεν χαίροντες
νῦν προεόρτιον
σοὶ πλέκομεν μελώδημα πάντες
ἀνυμνολογοῦντες
τὸν κραταιώσαντά σε.

Εὲ ἡ θεία δύναμις φρουροῦσα
ὡς τεῖχος, Μαρίνα Μάρτυς, ἀρράγέστατον
ἄπρακτον ἀνέδειξε

τοῦ πατρός σου δύναμιν
καὶ τὴν δεινὴν ἐπήρειαν
τοῦ πολεμήτορος
δολίως τοῦ ποθοῦντός σε τρῶσαι,
νύμφη τοῦ Ὑψίστου
σεμνή, στεφανηφόρε.

Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ ἀψευδεστάτη,
Αὐτῷ σῶν σεπτῶν αἱμάτων ρεῖθρα ἤνεγκας
δῶρον ὡς πολύτιμον·
ὄθεν προεόρτιον
σῆς μνήμης ὕμνον ἄδοντες
πανηγυρίζομεν
καὶ κράζομεν· Μαρίνα, εἰδώλων,
χαῖρε, ἡ ἀνδρείως
συντρίψασα τὰς ὄψεις.

Θεοτοκίον.

Εὔτεκες Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου,
ἁγνή, Λυτρωτὴν, Χριστὸν τὸν Κύριον,
Παναγία Δέσποινα,
ἐκ τῆς πάλαι πτώσεως·
διό σε μακαρίζοντες
ἀεὶ κραυγάζομεν·
Βροτῶν ἡ ἀπολύτρωσις πάντων,
χαῖρε, καὶ πρὸς δόμους
ἀνύψωσις ἀφθίτου.

ᾠδὴ θ'. Ἄσπας γηγενής.

Ἄμπουσα φωτὶ
ἀνδρείας κατέσβεσας
εἰδώλων ζόφωσιν
καὶ Χριστοῦ κατπύγασας

τὴν Ἐκκλησίαν
σοῖς κατορθώμασι,
Μαρίνα μεγαλώνυμε·
διὸ τιμῶντές σε
φωτοφόρους
σὰς λιτὰς αἰτούμεθα
πρὸς παθῶν ἡμῶν σβέσιν φλογώσεως.

Πᾶσαι γενεαί,
Μαρίνα, τιμῶντές σου
τὰ τῆς ἀθλήσεως
σκάμματα κραυγάζομεν·
Μεγαλομάρτυς
Χριστοῦ ἀθλήτρια,
ὡς δῶρον εὐαπόδεκτον
δέξαι μελώδημα,
ὄπερ πόθῳ
νῦν σοι ἐξυφαίνομεν
καὶ ψυχῆς ἡμῶν πάθη θεράπευσον.

Ὠφθης οὐρανῶν,
Μαρίνα πανεύφημε,
παστάδος ἔνοικος
ὡς στερῶς ἀθλήσασα
καὶ βροτοκτόνου
ἰσχὺν πατήσασα·
διό σε μακαρίζοντες
πιστῶς κραυγάζομεν·
Κληρονόμους
δεῖξον τοὺς ἰκέτας σου
οὐρανῶν τῆς ἀφθίτου λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε, τῆς χαρᾶς
αἰτία τῶν δούλων σου,
Θεογεννήτρια,
καὶ πασῶν τῶν θλίψεων
καὶ τῆς στενώσεως
ὀλετήριον
κραυγάζοντες αἰτούμεθα
τὴν σὴν ἀντίληψιν,
ἵνα βίου
δρόμον διανύσωμεν
εὐσεβῶς οἱ αἰεὶ σε γεραίροντες.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀῖμνας Χριστοῦ ἀμόλυντε,
Μαρίνα καλλιπάρθενε,
ἀθλητικῶς ἠγωνίσω
ὑπεριδοῦσα τὸ χαῦνον
σαρκός σου καὶ ἠρίστευσας·
διό σε μακαρίζοντες
τὰς σὰς λιτὰς αἰτούμεθα
πρὸς τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον
καὶ ποθεινόν σου Νυμφίον.

Θεοτοκίον.

Ελέους ἡ κυήσασα
τὸν πρῦτανιν, Μητρόθεε,
διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν
οἴκτιρον ὥσπερ οἰκτίρμων
οἰκέτην σου τὸν δύστηνον
καὶ ἀπ' ἐμοῦ ἐκδίωξον
μανίαν τοῦ ἀλάστορος,

ἵνα τρανῶς μεγαλύνω
σὲ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Εἰς τοὺς Αἶνους ἰστῶμεν στίχους δ'
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὴν ἀθληφόρον Μαρίναν
ἐγκωμιάσωμεν·
ἦνδρίσατο γὰρ αὕτη
ἐν Χριστῷ τῷ Σωτῆρι
καὶ δράκοντα καθεῖλε τὸν μιαρὸν·
ὅθεν χάριν ἀπειλήφεν
ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύειν τῶν ἐν χορῷ
ἀνυμνούντων ταύτης σκάμματα.

Τοῦ ἱερέως εἰδώλων
πατρός σου ἄφρονος
καθεῖλες Αἰδεσίου
τὴν ὄφρυν, καλλιμάρτυς
Μαρίνα, καὶ Νυμφίου σοῦ ποθεινοῦ
τὴν ἰσχὺν ἐμεγάλυνας
σῆ ἀπτητῶ ἐνστάσει πρὸ τῶν ἐχθρῶν,
τῶν σεβόντων, οἴμοι, εἴδωλα.

Προεορτίως τὴν μνήμην
πανηγυρίζοντες,
Μαρίνα, σὴν ἁγίαν
εὐλαβῶς ἐκβοῶμεν·
Μὴ παύσῃ δυσωποῦσα διηνεκῶς
τὸν Χριστὸν δοῦναι ἅπασιν
ἄμφω ὑγίειαν ὕμνοις σε μελιχροῖς
καὶ εὐτάκτοις καταστέφουσι.

Τὸ εὐωδέστατον ἄνθος
Χριστοῦ τῆς πίστεως
τὸ ἐκ τῆς Πισιδίας
ἐκβλαστῆσαν ἐκθύμως,
Μαρίναν τὴν Ἁγίαν, πάντες, λαμπρῶς,
οἱ πιστοί, εὐφημήσωμεν
ὡς εὐωδίαν ἀθλήσεως γεραρᾶς
ὑψηλίῳ πάσῃ πνεύσασαν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Ὡς ἀθληφόρος ἀρίστη
τὸν εἰδωλόφρονα πατέρα σου Αἰδέσιον ἀπώσω,
μακαρία Μαρίνα·
ὄλω γὰρ τῷ νοί σου Χριστῷ ἀτενίζουσα
ξέσεις τοῦ σαρκίου καὶ τμησιν κεφαλῆς
στερῶς ὑπέμεινας·
ἀνελθοῦσα οὖν εἰς οὐρανίους σκηνώσεις
Χριστῷ μὴ παύση πρεσβεύουσα
ἐλεπθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε,...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος
τῆς Ἀθληφόρου ἢ γ' καὶ ἡ στ' ᾠδή.

Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας Βαρβάρας.

Εὐαγγέλιον τῶν Δέκα Παρθένων,
ὅπερ ζῆτει τῷ ἰζ' Σαββάτῳ τοῦ Ματθαίου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις, ἀθληφόρων ἢ καλλονή,
φύσεως τὸ χαῦνον
καὶ νεότητος τὴν ἀκμὴν
ἢ διὰ Νυμφίου
Κυρίου παριδοῦσα,
Μαρίνα, τὴν ἀγάπην,
Μάρτυς ἀήττητε.

Δίστιχον.

Προεόρτιον Μαρίνης Χαραλάμπης
ἔπλεξεν ὕμνον Ἀμφιλοχίου χάριν.

*Ἡ ἐφέστιος εἰκόνα τῆς Ἁγίας Μαρίας
εἰς τὸν φερώνυμον Ναὸν τῆς τοῦ Ἀλιβερίου.*

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΝΔΟΣΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΜΑΡΙΝΗΣ

*Προσκυνηματικὴ εἰκόνα τῆς Ἁγίας Μαρίνης
μὲ τὴν χαριτόβρυτη λειψανοθήκη της εἰς
τὸν φερόνυμον Ναὸν τῆς Ἁγίας εἰς τὸ Ἄλιβέριον.*

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΠΙΔΟΣΕΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΜΑΡΙΝΗΣ

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα
ἱστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσό-
μοια·

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Προϊκα ὡς πολύτιμον
τῷ σῷ Νυμφίῳ προσήγαγες
τῶν αἱμάτων σου χεύματα,
Μαρίνα πανεύφημε,
Μάρτυς εὐσεβείας
εὐσταλὲς καὶ σῶφρον,
εἰς τὴν παστάδα οὐρανῶν
ἢ εἰσελθοῦσα χερσὶ βαστάζουσα
λαμπάδα θείας πίστεως

εἰς τὸν Θεάνθρωπον Κύριον
ἀνημμένην καὶ φέρουσα
δόξης στέφος χρυσόπλοκον.

Γόνε εὐθαλέστατε
τῆς Πισιδίας, ἐξήνηθης
τοῦ Χριστοῦ θείας πίστεως,
Μαρίνα πανένδοξε,
μυροβόλα ῥόδα
ρίζης ἐκ δυσώδους
καί, φεῦ, εἰδωλολατρικῆς,
καὶ εὐψυχίας ὠραῖα λείρια,
ψυχὰς τὰ καθηδύναντα
χριστεπωνύμου πληρώματος,
ᾧ κατέδειξας σῶζουσαν
ἀτραπὸν τῆς ἀθλήσεως.

Μάρτυς ἀκατάβλητε,
πεποικιλμένη τοῖς κάλλεσι
παρθενίας καὶ στίγμασι
λαμπροῖς τῆς ἀθλήσεως
ἐστεφανωμένη,
θαυμαστὴ Μαρίνα,
ἐρῶραντισμένη ἐκροαῖς
τῶν σῶν αἱμάτων Χριστῷ ἀνέδραμες,
τῷ ποθεινῷ Νυμφίῳ σου,
εἰς τὰ οὐράνια δώματα
ὑπαντῆσαι, τῷ νέμοντι
πᾶσιν ἄμετρον ἔλεος.

Βάσανον ὑπέμεινας
διὰ Χριστὸν πολυώδυνον
καὶ ὡς κόνιν ἐλέπτυνας
Ἑλλήνων σεβάσματα

ἀνδρικῶ, Μαρίνα,
σθένει, ἀθληφόρε,
ἢ καταισχύνασα ταχὺ
τὸν σὸν ἀναίσχυντον, φεῦ, γεννήτορα,
καὶ τὴν ὄφρυν πατήσασα
τὴν ἐπληρμένην τοῦ δαίμονος
τοῖς ποσὶ τῆς ἀγάπης σου,
παιδομάρτυς, πρὸς Κύριον.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Εἴρωτι Χριστοῦ τρωθεῖσα παιδιόθεν
πᾶσαν κοσμικὴν εὐκλειαν ἠγήσω σκύβαλλον,
Μαρίνα, καλλιμάρτυς ἀήττητε·
σὺ γὰρ ἐν ἀπαλῶ σαρκίῳ
στερρόν κατέκρυπτες φρόνημα
καὶ ἀπορρίψασα τὸ χαῦνον τῆς φύσεως
ἀνδρικῶ φρονήματι Χριστὸν παρῆρσία ὠμολόγησας·
ὑπομείνας οὖν ἀγογγύστως
γύμνωσιν σώματος, αἰκισμοὺς καὶ αὐχένος ἀπότμησιν
στεφνηφόρος ἀπῆλθες ὑπαντῆσαι Χριστῶ,
τῶ οὐρανίῳ Νυμφίῳ σου,
ἽΩ πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον**. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Ἀπόστιχα. Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Χαῖρε, ἡ ἐκλεκτὴ
Χριστοῦ ἀμνάς, Μαρίνα,
πεπαρῆρσιασμένη
φωνῆ Αὐτοῦ τὴν κλῆσιν
τρανῶς ὁμολόγησασα.

Στίχος. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον
καὶ προσέσχε μοι.

Ἡσχυνας ἀληθῶς
ἐχθρὸν τὸν βροτοκτόνον,
Μαρίνα παιδομάρτυς,
καὶ τοῖς σεπτοῖς ποσί σου
αὐτόν, σεμνή, συνέτριψας.

Στίχος. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου
καὶ κατπύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Χαῖρε, ἡ ἀρωγὸς
τῶν παιδῶν ἡ ἐτοίμη
καὶ σῶν θερμῶν προσφύγων
ὁ φύλαξ καὶ ἡ σκέπη,
Μαρίνα χαριτόβρυτε.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Δόξα Σοι, ὁ Θεός,
Πατὴρ ὁ πρὸ αἰῶνων
ὑπάρχων σὺν τῷ Λόγῳ
Αὐτοῦ τῷ συναράχῳ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χαῖρε, καταφυγὴ
Χριστιανῶν ἀπάντων,
Κυρία Θεοτόκε,
ἡ πάντας σοὺς οἰκέτας
ἀεὶ καθαγιάζουσα.

Νῦν ἀπολύεις...τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον
ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν τὸ Μακάριος ἀνὴρ,
εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστῶμεν στίχους η΄
καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Γενναιοφρόνως ποσί σου
σεπτοῖς ἐπάτησας
τῆ τοῦ Σταυροῦ δυνάμει
τὸν μισόκαλον ὄφιν,
Μαρίνα ἀθληφόρε, καὶ τοῦ Χριστοῦ
τὴν ἰσχὺν ἐμεγάλυνας
πολυδύνοις βασάνοις καὶ ἐκτομῇ
κεφαλῆς τῆς πανιέρου σου.

Εἴν ἀθληφόροις παρθένον
σεμνὴν καὶ ἄμεμπτον,
πανευσθενῆ Μαρίναν,
τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσαν,
τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις πνευματικοῖς
ὡς διπλοῦν δόξης στέφανον
τῆς παρθενίας λαβοῦσαν περικαλλῆ
καὶ ἐνδόξου ἐναθλήσεως.

Μαρίνα, Μάρτυς ἀνδρεία,
νεᾶνις πάγκαλε,
ἡ ἐκλεκτὴ φανεῖσα

τοῦ Παντάνακτος νύμφη,
διέλαμψας τῷ κάλλει σου τῆς ψυχῆς
ὡς φωστῆρ παμφαέστατος
καὶ θείας ὁμολογίας σου ἀστραπαῖς
ὡσπερ λύχνος φωτεινότητας.

Τὴν παριδοῦσαν τὸ κάλλος
σαρκὸς τιμήσωμεν
μελισταγέσιν ὕμνοις
καὶ στυγνοῦ Ὀλυμβρίου
σαφῶς μὴ πτοηθεῖσαν τὰς ἀπειλὰς
καὶ αὐχένος ἀπότμησιν,
σεμνὴν Μαρίναν, ἀμνάδα ὡς τοῦ Χριστοῦ
εὐκλεῆ καὶ παναμώμητον.

Τοῦ ἀναιδοῦς Αἰδεσίου
βλαστὸν αἰδέσιμον,
Μαρίναν τὴν Ἁγίαν,
σοφισθεῖσαν θεόθεν
καὶ θάρσει τοῦ πλουσίου ἐν οἰκτιρμοῖς,
Ἰησοῦ, μέγα ὄνομα
ὁμολογήσασαν, μέλπωμεν εὐλαβῶς
ὡς γενναίαν παιδομάρτυρα.

Τὴν πρὸς ἐπάλξεις ἀρθεῖσαν
ἀφθίτου τέρψεως
διὰ βασάνων πλείστων
καὶ στερόρου μαρτυρίου,
καλλίνικον Μαρίναν, τὴν εὐπρεπῆ
τοῦ Χριστοῦ παιδομάρτυρα,
ἐγκωμιάσωμεν πόθῳ αὐτῆς λιτὰς
τὰς ἐνθέρμους ἐκδεχόμενοι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Η τὸν ἀόρατον ἐχθρὸν θριαμβεύσασα
προσευχῆς σου ἰσχυί
καὶ τὸν ὄρατὸν τύραννον δυνάμει
τῆς λαμπρᾶς σου ὁμολογίας,
Μαρίνα, καλλιμάρτυς ἀήττητε,
εὐσεβῶν νεανίδων καὶ εὐσταλῶν ἀθληφόρων
ἐδείχθης ὑπόδειγμα·
ὄθεν τὴν σὴν σήμερον πανέορτον μνήμην ἐπιτελοῦντες
καὶ τὴν παρρησίαν σου θαυμάζοντες οἱ Χριστῶνυμοι
τὰς ἀδιαλείπτους εὐχὰς σου πρὸς Κύριον ἐκδεχόμεθα,
τὸν παρέχοντα πᾶσι τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε,...

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν.

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα·

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. κθ' 10-31).

Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; Τιμιωτέρα δέ ἐστι λί-
θων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη. Θαρσεῖ ἐπ' αὐτῇ ἡ καρ-
δία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ἢ τοιαύτη καλῶν σκύλων οὐκ
ἀπορήσει· ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ ἀγαθὰ πάντα τὸν βί-
ον. Μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον ἐποίησεν εὐχρηστον
ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη
μακρόθεν, συνάγει δὲ αὐτῆς τὸν πλοῦτον. Καὶ ἀνίστα-
ται ἐκ νυκτῶν καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ καὶ ἔργα
ταῖς θεραπαίνας. Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ
δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσε κτῆμα. Ἀνα-
ζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὄσφυν αὐτῆς ἤρεισε τοὺς βρα-

χίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο ὅτι καλόν ἐστι τὸ ἐργάζεσθαι καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα. Τοὺς πῆχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. Οὐ φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν που χρονίζῃ· πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῆς ἐνδεδυμένοι εἰσὶ. Δισσὰς χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα. Περίβλεπτος δὲ γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις, ἥνικα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν γερόντων κατοίκων τῆς γῆς. Σινδόνας ἐποίησε καὶ ἀπέδοτο τοῖς Φοίνιξι, περιζώματα δὲ τοῖς Χανααίοις. Ἴσχυν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις. Στόμα αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως καὶ ἐννόμως, καὶ τάξιν ἐστείλατο τῇ γλώσσει αὐτῆς. Στεγναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς, σῖτα δὲ ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγε. Τὸ στόμα δὲ ἀνοίγει σαφῶς καὶ νομοθέσμως, ἡ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς ἀνέστησε τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ ἐπλούτησαν καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἦνεσεν αὐτήν. Πολλὰ θυγατέρες ἐκτήσαντο πλοῦτον, πολλὰ ἐποίησαν δύναμιν, σὺ δὲ ὑπέρκεισαι καὶ ὑπερῆρας πάσας. Πευδεῖς ἀρέσκειαι καὶ μάταιον κάλλος γυναικός· γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται, φόβον δὲ Κυρίου αὐτὴ αἰνεῖτω. Δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειλέων αὐτῆς καὶ αἰνεῖσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

Σοφίας Σειράχ τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. ιη' 15-32)

Τέκνον, ἐν ἀγαθοῖς μὴ δῶς μῶμον καὶ ἐν πάσῃ δόσει λύπην λόγων. Οὐχὶ καύσωνα ἀναπαύσει δρόσος; Οὕτως κρείσσω λόγος ἢ δόσις. Οὐκ ἰδοὺ λόγος ὑπὲρ

δόμα ἀγαθόν; Καὶ ἀμφότερα παρὰ ἀνδρὶ κεχαριτωμένῳ. Μωρὸς ἀχαρίστως ὄνειδιεῖ, καὶ δόσις βασκάνου ἐκτῆκει ὀφθαλμούς. Πρὶν ἢ λαλῆσαι μάνθανε καὶ πρὸ ἀρρώστιας θεραπεύου. Πρὸ κρίσεως ἐξέταζε σεαυτὸν καὶ ἐν ὥρᾳ ἐπισκοπῆς εὐρήσεις ἐξιλασμόν. Πρὶν ἀρρώστῆσαί σε ταπεινώθητι καὶ ἐν καιρῷ ἀμαρτημάτων δεῖξον ἐπιστροφὴν. Μὴ ἐμποδισθῆς τοῦ ἀποδοῦναι εὐχὴν εὐκαίρως καὶ μὴ μείνης ἕως θανάτου δικαιωθῆναι. Πρὶν εὐξασθαι, ἐτοίμασον σεαυτὸν καὶ μὴ γίνου ὡς ἄνθρωπος πειράζων τὸν Κύριον. Μνήσθητι θυμοῦ ἐν ἡμέραις τελευτῆς καὶ καιρὸν ἐκδικήσεως ἐν ἀποστροφῇ προσώπου. Μνήσθητι καιρὸν λιμοῦ ἐν καιρῷ πλησμονῆς, πτωχείαν καὶ ἔνδειαν ἐν ἡμέραις πλούτου. Ἀπὸ πρωΐθεν ἕως ἐσπέρας μεταβάλλει καιρὸς καὶ πάντα ἐστὶ ταχινὰ ἔναντι Κυρίου. Ἄνθρωπος σοφὸς ἐν παντὶ εὐλαβηθήσεται καὶ ἐν ἡμέραις ἀμαρτιῶν προσέξει ἀπὸ πλημμελείας. Πᾶς συνετὸς ἔγνω σοφίαν καὶ τῷ εὐρόντι αὐτὴν δώσει ἐξομολόγησιν. Συνετοὶ ἐν λόγοις καὶ αὐτοὶ ἐσοφίσαντο καὶ ἀνώμνησαν παροιμίας ἀκριβεῖς. Ὅπισω τῶν ἐπιθυμιῶν σου μὴ πορεύου καὶ ἀπὸ τῶν ὀρέξεών σου κώλυου. Ἐὰν χορηγήσης τῇ ψυχῇ σου εὐδοκίαν ἐπιθυμίας, ποιήσει σε ἐπίχαρμα τῶν ἐχθρῶν σου. Μὴ εὐφραίνου ἐπὶ πολλῇ τρυφῇ, μηδὲ προσδεθῆς συμβολῇ αὐτῆς.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ

γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὄλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΘΝ

Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Τὴν περίδοξον καλλιμάρτυρα τοῦ Χριστοῦ Μαρίναν,
ὡς ἄνθος εὖοσμον ἐξ ἀκανθῶν φυὲν ἐν Πισιδίᾳ
καὶ εὐωδία μαρτυρικῆς παρῶσας
ἠδῦναν τὰ σύμπαντα,
εὐσχημόνως τιμήσωμεν καὶ φωναῖς αἰσίαις
αὐτῇ βοήσωμεν·
Ἄμνας τοῦ Ὑψίστου πανάσπιλε,
ἡ ἐκ τῆς ὀρφανίας ἀρθεῖσα εἰς θεϊκὴν υἰοθεσίαν
διὰ γνώσεως τῆς ἀληθείας καὶ εὐσθενοῦς μαρτυρίου,
μὴ παύσῃ Χριστὸν ἡμῖν ἰλεουμένη
τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Ἦχος β΄.

Τὴν ἀρνηθεῖσαν ἀναιδοῦς πατρὸς ἀσέβειαν,
τοῦ ἱερέως τῶν εἰδώλων Αἰδεσίου,

καὶ ταπεινώσασαν ἐνστάσει αὐτῆς τιμία
Ὀλύμβριον, τὸν στυγμὸν τῆς Πισιδίας ἑπαρχον,
Μαρίναν, τὴν κλεινὴν παιδομάρτυρα,
τιμῆσωμεν λέγοντες·
Νεανίδων σωφρόνων ἐγκαλλώπισμα
καὶ ἀμώμων Χριστοῦ ἀμνάδων σεμνολόγημα,
κατάπεμψον ἡμῖν εὐχαῖς σου
τοῦ εὐϊλάτου Νυμφίου σου τὸ ἄπειρον ἔλεος
καὶ σῶσον ἐκ θανάτου τὰ ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος γ´.

Τὴν ἐν φύσει εὐπτοίτῳ καὶ εὐταπεινώτῳ
κρύπτουσαν ψυχὴν ἀπτόπτον καὶ ἀδάμαστον,
Μαρίναν, τὴν πανάριστον Μάρτυρα, εὐφημήσωμεν·
αὕτη γὰρ ἐκνικήσασα δράκοντα τὸν πολυμήχανον
εἰς ὄσμην Χριστοῦ ἔδραμε μύρου
ὁμολογοῦσα εὐθαρσῶς Αὐτοῦ τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα·
καὶ νῦν Ἀγγέλοις συναγαλλομένη
ἀδιαλείπτως Χριστῷ,
τῷ ποθεινῷ αὐτῆς Νυμφίῳ, πρεσβεύει
ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου
καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ´.

Η γλαϊσμένη ἀφθαρσίας στέφει
καὶ ὠραῖσμένη αἱμάτων ῥάνισι καὶ παρθενίας κάλλει
εἰς οὐράνιον εἰσῆλθες παστάδα,
Μαρίνα, νύμφη Χριστοῦ πανεύφημε·
ἀπαύστως οὖν Ἀγγέλοις συνευφραινομένη
τὸν πλούσιον ἐν οἰκτιρμοῖς καὶ ἐλέει δυσώπει Κύριον
ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων τὴν μακαρίαν σου ἄθλησιν.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Εκ δεξιῶν τὴν παραστᾶσαν τοῦ Σωτῆρος
καλλιπάρθενον, ἀθληφόρον Μαρίναν,
πεποικιλμένην εὐκλείᾳ οὐρανίῳ
καὶ περιβεβλημένην χρυσοστολίστῳ
ἀνδρείας καὶ πίστεως ἱματίῳ
πνευματικαῖς ῥοδαῖς τιμήσωμεν
καὶ ἐν εὐλαβείᾳ εἴπωμεν·
Ἡ ἐν σώματι ἀπαλῶ καὶ ἀσθενεῖ κρύπτουσα
εὐσθένειαν καὶ εὐτολμίαν οὐρανόσδοτον
καὶ τὸν ἀρχαῖον πτερνιστὴν ἀφανίσασα
προσευχῆς δυνάμει καὶ τοῦ Σταυροῦ ἰσχύϊ,
δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι καὶ Θεὸν λατρεύειν,
τὸν παρέχοντα ἡμῖν λιταῖς σου τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου...

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις, ἀσκητικῶν.

Χαίροις, ἡ εὐθαρσῶς τοῦ Χριστοῦ
ὁμολογήσασα ὑπέρτιμον ὄνομα
πρὸ βήματος τῶν εἰδώλων
τῶν ἀναισθήτων λατρῶν,
εὐκλεὲς Μαρίνα,
καλλιπάρθενε·
δαιμόνων ἀντίπαλε,
εὐσεβῶν ἀγαλλίαμα,
ἡ πλῆθος κόσμου
τοῦ θαυμάζοντος ἄθλους σου
ὁδηγήσασα
πρὸς Χριστὸν καὶ μαρτύριον,

ἴθυνον καὶ τοὺς μέλποντας
τὰ σὰ κατορθώματα
πρὸς σωφροσύνης ἐπάλξεις
καὶ φωτοφόρα σκηνώματα
Χριστοῦ θείας δόξης,
ἔνθα χαίρεις σὺν παμφώτοις
Ἀγγέλων τάξεσι.

Στίχος. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον
καὶ προσέσχε μοι.

Χαίροις, ἡ τοῦ Κυρίου ἀμνάς
τοῦ Ἀρχιεπίσκοπος σεμνὴ καὶ πανάμωμε,
ἡ εὐτολμος παιδομάρτυς,
τῶν ἀθληφόρων εἰκῶν,
νεανίδων εὐχος
πολυτίμπτον
φιλούντων εὐσέβειαν,
στεφνφόρε πανύμνητε,
Μαρίνα σῶφρον,
θείας πίστεως καύχημα
καὶ θησαύρισμα
ψυχικῆς γενναιότητος·
ὄθεν τὴν σεβασμίαν σου
τιμῶντες πανήγυριν
μελισταγέσιν ἐν ὕμνοις
καὶ πανευσχήμεσιν ἄσμασι
Χριστὸν τὸν Σωτῆρα
ἀκλινῶς δοξολογοῦμεν
ἀπάσης κτίσεως.

Στίχος. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου
καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Χαίροις, ἡ ὀρφανίας μητρὸς
τῆς χοϊκῆς σου γευσαμένη, πανύμνητε,
ὡς βρέφος τῆς σεβομένου
τοὺς λίθους ὡσπερ θεοῦς,
ἵνα εἰς ἀγκάλην
τοῦ Παντάνακτος
Θεοῦ ἔλθῃς, πάναγνε,
θαυμαστῶς σε ἰσχύσαντος
πατῆσαι πάγας
τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος
καὶ τὴν ἔπαρσιν
Ὀλυμβρίου τοῦ ἄφρονος·
ἔνδοξε καλλιπάρθενε,
Μαρίνα θεόνυμφε,
ὡς εὐσεβῶν νεανίδων
σὲ ἀνυμνοῦντες ὑπόδειγμα
καὶ τύπον χαρίτων
ἐκδεχόμεθα πρεσβείας
ἀδιαλείπτους σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ´.

Εν εἰρκτῇ ποσί σου πανιέροις καταπατήσασα
τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ δυνάμει
ἐχθρὸν τὸν μεγάλαυχον,
τὸν ὡς κύνα ὀφθέντα σοι μέλανα,
Μαρίνα γενναιόφρον,
κατέδειξας πᾶσι τὴν ἐν σοὶ κεκρυμμένην χάριν,
δι' ἧς εἶτα δεκαπεντάκισ χιλίους
εἰς Χριστὸν εἴλκυσας
καὶ ὡς ἀσώματος ὑπέστης βασάνους καὶ θάνατον·

ὄθεν ἡμεῖς σήμερον τὴν μνήμην σου ἐορτάζοντες
καὶ τὰς ἀριστείας σου μεγαλύνοντες
τὰς θεοπειθεῖς σου εὐχὰς ἐκδεχόμεθα
πρὸς βίον κρείττονα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.** Δέσποινα, πρόσδεξαι...
Νῦν ἀπολύεις...**Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.**

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἄθληφόρε πολυάθλε καὶ πανάριστε,
ἢ θριαμβεύσασα ὄφιν
τὸν νοπτὸν καὶ ἐχθρὸν
εἰδωλόφρονα, μὴ παύσῃ τὸν Νυμφίον σου
ἐκδυσωποῦσα καὶ Θεὸν
ὑπὲρ πάντων τῶν πιστῶς
ὑμνούντων σε, καλλιμάρτυς
καὶ καρτερόφρον Μαρίνα,
ἀμνὰς Ὑψίστου παναμώμητε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος·
χαῖρε, τεῖχος καὶ σκέπη
τῶν προστρεχόντων εἰς σέ·
χαῖρε, ἀχείμαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε.
Ἦ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ
τὸν ποιπτήν σου καὶ Θεόν,
πρεσβεύουσα μὴ ἐλλίπτῃς
ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων
καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡῳ.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας,
ὡς ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ,
μετὰ δὲ τὴν α΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Μαρίναν, εὐπρεπῆ
τοῦ Κυρίου ἀμνάδα
δραμοῦσαν εἰς ὄσμην
τῶν Αὐτοῦ θείων μύρων,
παρθένον ἀμόλυντον,
ἀθληφόρον ἀήττητον
καὶ ὀλέτειραν
τῶν δαιμονίων ἐκθύμως
εὐφημήσωμεν
ὡς ἀριστεὰ σταδίου
καὶ πίστεως πρόβολον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πιστῶν καταφυγή,
Παναγία Παρθένε,
μὴ παύσῃ, ἀγαθή,
ἐφορῶσα ὑπόθεν
τοὺς σὲ μακαρίζοντας
καὶ ἐν βίου τοῖς κλύδωσι
καταφεύγοντας

σῆ ἀρραγεῖ προστασία,
θεία χάριτι
καὶ ἀντιλήπει ἐτοίμη,
πανύμνητε Δέσποινα.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἄρχεκακὸν δράκοντα
τῆ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ
δυνάμει ἐνέκρωσας
καὶ παρῶσῃα Χριστοῦ
τὴν πίστιν ἐκήρυξας,
ἄριστε ἀθληφόρε,
καλλιμάρτυς Μαρίνα,
τμησιν ἡ κεφαλῆς σου
ὑποστᾶσα γενναίως
καὶ στέφος εἰληφυῖα χρυσοῦν
ἀιδιότῃτος.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄγνη ἀειπάρθενε,
τῶν εὐσεβῶν χαρμονὴ
καὶ λύπης ὀλέτειρα
τῶν σὲ ὑμνοῦντων παιδρῶς,
ἡμῶν ἀποδίωξον
θλίψεων σκοτομήνην
τῷ φωτὶ πρεσβειῶν σου
πρὸς σὸν Υἱόν, τοῦ κόσμου
Φωτοδότῃν καὶ Κτίστῃν,
παρέχοντα ἀπαύστως πιστοῖς
ἄμετρον ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ζίφει ἀπέταμε χεῖρ θεῖαν κάραν σου
Ζημίου ἄνομος, Μαρίνα πάνσεμνε,
ἦνπερ κατέστειπε λαμπρῶς Κυρίου ἡ χεῖρ, στερρόφρον
παιδομάρτυς, πρῶταθλε τοῦ σταδίου καὶ σύντριμμα
δαιμονίων· μνήμην σου ὅθεν πάντες γεραίροντες
ψυχῆς ἐν κατανύξει βοῶμεν· Χαῖρε, ἀμνὰς Χριστοῦ καλλίστη.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν καταύγασον
Τφωτὶ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ Τόκου σου,
ἀγνή Παρθένε, Μαριάμ, ἐλπίς τῶν ἀπλητισμένων,
καὶ ἀχλὺν ἀπέλασον τῶν ἀπειρῶν πταισμάτων μου,
ὅπως εὐρῶ ἔλεος ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κρίσεως
καὶ πόθῳ ἀσιγήτως βοῶ σοι· Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον·
Ἐπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Στίχος. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου
καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Εὐαγγέλιον· κατὰ Μάρκον (Κεφ. ε' 24-34).

Ζήτηι τῇ Δευτέρᾳ τῆς ιε' Ἑβδομάδος Ματθαίου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς,
Τκαὶ συνέθλιβον αὐτόν. Καὶ γυνή τις οὔσα ἐν ῥύσει
αἵματος ἔτη δώδεκα, καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ
πολλῶν ἰατρῶν, καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς
πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ
χειρόν ἐλθοῦσα ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα
ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθεν, ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλε-

γε γάρ· Ὅτι κὰν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἄψωμαι, σωθήσομαι. Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πληγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς· καὶ ἔγνω τῷ σώματι, ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος. Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ ὑψους δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε· Τίς μου ἦπατο τῶν ἱματίων; Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ· Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις· Τίς μου ἦπατο; Καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. Ἡ δὲ γυνή, φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ περιέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὑπάγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,...
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειπον τὸ ἀνόμημά μου.

Δεῦτε πιστοὶ τὴν ὑποστᾶσαν ἀνδρικῶ φρονήματι πολυδύνους βασάνους καὶ κεφαλῆς ἀπότμησιν, Μαρίναν, τὴν καθαιρέτιν τῶν εἰδώλων, τιμήσωμεν κράζοντες·
Νεανίδων ὠραῖσμα καὶ ἀνδρείας ὑπόδειγμα,
ὡς νεότιπος ταχινὴν ἀρωγὸν
καὶ ἐτοιμὴν βοήθειαν μέλποντες,
τὰς ἀδιαλείπτους εὐχὰς σου
αἰτούμεθα πρὸς ἀρετῆς τελείωσιν
καὶ ζωὴν τὴν ἐν οὐρανοῖς ἀτελεύτητον.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου...

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Ἀθληφόρου, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς·

« Μαρίνης, σεμνῆς παιδομάρτυρος, αἶνος. Χ. »

Ῥδὴ α΄. Ῥχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Μαρίναν, πανάσπιλον
Χριστοῦ ἀμνάδα τιμήσωμεν,
παρθένων ὡς σέμνωμα
καὶ ἀθληφόρων στερόρων
ἐγκαλλώπισμα,
ἐξ ὅλης τῆς καρδίας
τὴν ὁμολογήσασαν
κλῆσιν τοῦ Κτίσαντος.

Ἀῆττητον φρόνημα
πρὸ τῶν ἀθέων δεικνύουσα,
Μαρίνα πανεύφημε,
τοῦ Ὀλυμβρίου ὄφρύν,
τοῦ λατρεύοντος
τοὺς ἀναισθήτους λίθους,
εὐτόλμως ἐπάτησας,
Μάρτυς καλλίνικε.

Ράνισιν αἱμάτων σου
παρθενικῶν, νύμφη πάγκαλε
Χριστοῦ τοῦ οἰκτίρμονος
καὶ στεφοδότου Θεοῦ,
ἐπορφύρωσας
τὸ πάλλευκον ψυχῆς σου,
Μαρίνα, ἱμάτιον,
Μάρτυς μεγάληθλε.

Θεοτοκίον.

Ιδεῖν καταξίωσον
Ιγίου σου κάλλος ἀμήχανον
προσώπου, Μητρόθεε,
ἐν ταῖς σκηναῖς οὐρανῶν,
τοὺς γεραίροντας
Μαρίνης ἀθληφόρου
σεμνῆς ὑπὲρ ἔννοϊαν
ἔνδοξα σκάμματα.

Ῥδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Νικήσασα βέβηλον, Μαρίνα
Νέχθρον τῆ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ
αὐτὸν ὡς κύνα μέλανα
ποσί σου κατεπάτησας
καὶ πύφρανας ὀμήγυριν
τῆς Πισιδίας Χριστώνυμον.

Η χάρις Θεοῦ ἐνίσχυσέ σε
Ηἀνῦσαι ἀθλήσεως ὁδὸν
σεμνῶς ἐν ἡλικία σου
ἄωρω, Μάρτυς πάναγνε,
Μαρίνα, καὶ χρυσόπλοκον
λαβεῖν ἀθλήσεως κότινον.

Ευχαίρεις Ἀγγέλων συγχορδίαις
Εν δόμοις παμφώτοις οὐρανῶν
ὡς παιδομάρτυς ἔνδοξος
καὶ ἀθληφόρος εὐψυχος,
ἀμνὰς Χριστοῦ πανάσπιλε,
Μαρίνα, στῦλε τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Εωτῆρα μερόπων ἡ τεκοῦσα,
σεπτὴ Κοσμοσώτειρα, ἀχλὺν
θανάτου ἀπεδίωξας
καὶ κληρονόμους ἔδειξας
τῶν οὐρανῶν, Μητρόθεε,
τοὺς σὲ ἀεὶ μακαρίζοντας.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Μάρτυς πίστεως κεκοσμημένη
γενναιότητος τιμίσι λίθοις
μαργαρίταις παρθενίας, πανάμωμε,
καὶ τοῖς σαπφείροις στερόρᾳς σου ἐνστάσεως
πρὸς οὐρανίαν παστάδα ἀνέδραμες
τῷ Νυμφίῳ σου Χριστῷ ὑπαντῆσαι χαίρουσα,
Μαρίνα, τοῦ ἐχθίστου μέγα σύντριμμα.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ρύπον κάθαρων ἡμῶν καρδίας
ἀειρρύτοις σου εὐχῶν ῥανίσι,
Θεοτόκε, καὶ ῥοαῖς σῶν δεήσεων
πρὸς τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον, αἴροντα
τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν καὶ εἰσάγαγε
τοὺς οἰκέτας σου λευχείμονας εἰς τὰ δώματα
τοῦ πόλου Ἄσωματοις συναγάλλεσθαι.

Ῥδὴ δ'. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Εν ἁώρῳ ἡλικία
τὸν ἀντίπαλον ἦσχυνας
πολιᾷ φρονήσει,
ἀγλαὴ Μαρίνα, καὶ πῦφρανας
πιστῶν χορείας ὀρῶσάς σου τὴν ἄθλησιν

καὶ τὴν ἔνστασιν
τὴν θαυμαστὴν, Μάρτυς ἔνδοξε.

Μνήμην ἄγοντες Μαρίνης,
εὐκλεοῦς παιδομάρτυρος,
τῆς ἐφιεμένης
τοῦ Θεοῦ Υἱοῦ ὠραιότητος
ἐπιτυχεῖν ὑπὲρ ἔννοιαν κραυγάζομεν·
Χαῖρε, πάντιμε
τῆς Ἐκκλησίας διάκοσμε.

Νεανίδων ὠραιότης,
ἀπαλῶ ἐν σαρκίῳ σου
ἦνεγκας βασάνους,
ράβδισμούς, αἰκίας καὶ μάστιγας
Μαρίνα, Μάρτυς καλλίνικε, ὡς ἄσαρκος
καὶ ἀπότμησιν
τοῦ πανιέρου αὐχένος σου.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἑτοίμη προστασία
καὶ θερμὸν παραμύθιον
τῶν μακαριζόντων
σὲ εἰς τοὺς αἰῶνας, Μητρόθεε,
λιταῖς Μαρίνης ὀλβίας ῥύου θλίψεων
καὶ στενώσεων
τοὺς ἐκζητοῦντας τὴν χάριν σου.

Ῥδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἐπὶ τὸν μισόκαλον
ἐπάτησας καὶ ἔθραυσας
τούτου τὴν ὄφρυν τὴν ἐπληρομένην,
Μαρίνα σῶφρον,

ταῖς σαῖς θερμαῖς προσευχαῖς
ὀφθέντα σοι ἐν τῇ φυλακῇ
κύνα ὡσπερ ἄγριον
ὄψιν ἔχοντα μέλανα.

Πανένδοξε πρῶταθλε
σταδίου, τὸν Ὀλύμβριον,
ἔπαρχον στυγνὸν τῆς Πισιδίας,
Μαρίνα, λόγοις
τοῖς σοῖς σοφοῖς ἀληθῶς
κατήσχυνάς σε ἀνηλεῶς
εἰς ξεσμοὺς σαρκίου σου
παραδόντα καὶ μάστιγας.

Ἀγνείας θησαύρισμα,
Μαρίνα καλλιπάρθενε,
εἰς Χριστοῦ τὴν πίστιν ἐλकुσθεῖσα
ὑπὸ τροφοῦ σου
Χριστιανῆς γυναικὸς
ἠγάπησας Κύριον ἡμῶν
καὶ Θεὸν ἐξ ὅλης σου
τῆς ψυχῆς ἄχρις αἵματος.

Θεοτοκίον.

Ἰκέτευε Τόκον σου
τὸν πλούσιον, Μητρόθεε,
ἐν τοῖς οἰκτιρμοῖς καὶ τῷ ἐλέει,
ἐμπλήσαι πάσας
ἐπιθυμίας ἡμῶν,
Παρθένε σεμνή, ἐν ἀγαθοῖς
τῆς Μαρίνης Μάρτυρος
ὀλοθέρμοις δεήσεσι.

Ὡδὴ στ´. Τὴν θεϊαν ταύτην.

Ἄυνάμει θεία ἐπάτησας
ἐχθρὸν τὸν νοπτόν, τὸν μισόκαλον,
καὶ πίστει ἦσχυνας
αἰμοδιψῆ, ἀσεβέστατον
Ὀλύμβριον, Μαρίνα,
νεᾶνις πάγκαλε.

Ἐὶ σὸς Νυμφίος κατέστεψε,
Μαρίνα, κεφαλὴν σου τὴν πάνσεπτον,
ἦνπερ ἀπέταμε
δημίου χεῖρ εἰδωλόφρονος,
ἀμαραντίνῳ στέφει
αἰωνιότητος.

Μαρίνα, Μάρτυς πανεύφημε,
θανεῖν ὑπὲρ Νυμφίου προέκρινας
τοῦ οὐρανίου σου,
τοῦ ξενοτρόπων σε δείξαντος
πολύρρότον χειμάρρουν
θαυμάτων, πάνσεμνε.

Θεοτοκίον.

Ἄφράστως, Μῆτερ, ἐν μήτρα σου
πανάγνω συλλαβοῦσα τὸν Ὑψιστον
χάριν ἐπέιληφας
Αὐτῷ πρεσβεύειν ἀείποτε
ὑπὲρ τῶν καθ' ἑκάστην
μακαριζόντων σε.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ´. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Τὴν νουνεχῶς καταλιποῦσαν ἐν νεότητι
πατρώαν πλάνην καὶ ὁδοῖς ἀκολουθήσασαν

μαρτυρίου δι' ἀγάπην αὐτῆς Νυμφίου
οὐρανόου νῦν, Μαρίναν καλλιπάρθενον,
ὡς ὀλέτειραν ἐχθίστου εὐφημήσωμεν
πόθῳ κράζοντες· Χαίροις, Μάρτυς πανάσπιλε.

Ὁ Οἶκος.

Αῖριστε καλλιμάρτυς,
Ἀρχιποίμενος Λόγου
ἀμνὰς εὐκλεεστάτη, Μαρίνα,
καὶ πανεύφημε νύμφη Αὐτοῦ,
ἐν σταδίῳ τμησιν ἀκλινῶς ἤνεγκας
σῆς κάρας δι' εὐσέβειαν
καὶ ἡγείρας πιστοῦς βοᾶν σοι·
Χαῖρε, μεγάληθλε καλλιμάρτυς·
χαῖρε, πολύαθλε παιδομάρτυς.
Χαῖρε, ἡ τρωθεῖσα ἀγάπη τοῦ Κτίσαντος·
χαῖρε, ἡ ῥωσθεῖσα δυνάμει Παντάνακτος.
Χαῖρε, ὅτι πόνους ἤνεγκας ἐν σαρκίῳ ἀπαλῶ·
χαῖρε, ὅτι ἠκολούθησας μαρτυρίου ἀτραπῶ.
Χαῖρε, πάντων εὐψύχων ἀθληφόρων σεμνότης·
χαῖρε, καρτεροψύχων νεανίδων φαιδρότης.
Χαῖρε, χαρίτων κρήνη πολύρρυτος·
χαῖρε, θαυμάτων βρύσις ἀένναος.
Χαῖρε, δι' ἣν Πισιδία καυχᾶται·
χαῖρε, δι' ἧς ὄφισ πλάνος ἠττᾶται·

Χαίροις, Μάρτυς πανάσπιλε.

Καὶ ἀναγιγνώσκεται τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας,
ἥτοι τῆς ΙΖ' Ἰουνίου.

Εἶτα λέγομεν·

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς Ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Στίχοι.

«Χριστιανή εἰμι» κράζουσα, Μαρίνα,
κακώσεις ὑπέστης καὶ τομὴν σῆς κάρας.

Συναξάριον.

Η Ἁγία παρθενομάρτυς Μαρίνα ἦν θυγάτηρ τοῦ ἱερέως τῶν εἰδώλων Αἰδεσίου ἐξ Ἀντιοχείας τῆς Πισιδίας καταγομένη, ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Καίσαρος Κλαυδίου Β΄ (268-269). Ἀποθανούσης τῆς μητρὸς αὐτῆς ὀλίγον μετὰ τὴν αὐτῆς γέννησιν παρεδόθη ὑπὸ τοῦ αὐτῆς πατρὸς τροφῶ γυναικὶ κρυπτῶς πιστευούσῃ εἰς Χριστόν, ἥτις καὶ ἐμύησε τὴν Μαρίναν τὰ τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας. Αὕτη ἔρωτι θείῳ τρωθεῖσα καὶ βαπτισθεῖσα ἐζήλωσε δεκαπεναέτις οὓσα τὰ τῶν Μαρτύρων ἄθλα. Τοῦτο μαθὼν ὁ ἔπαρχος Ὀλύμβριος συνέλαβεν αὐτήν, ἐβασάνισεν, ἔρριψεν εἰς φυλακὴν, ἔνθα αὕτη κατήσχυνε τὸν ὡς κύνα μέλανα ὀφθέντα αὐτῇ δαίμονα, καὶ ἔτι ἐμμένουσα ἐν τῇ ὀρθῇ πίστει ἀπετημήθη τὴν πάνσεπτον κεφαλὴν.

Ταῖς τῆς καλλιμάρτυρος Μαρίνης ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ρώμην ἄλκιμον
δεικνῶσα ἀνεκραύγαζες,
«Χριστιανή εἰμι»
νεᾶνις πανευσταλές,

ἐπάρχου πρὸ ἄφρονος,
Μαρίνα ἔνδοξε,
τοῦ κολάσαντος
σέ, Ὀλυμβρίου, πάναγνε
ἄχρι τμήσεως σῆς κάρας.

Τὸν αὐχένα σου
δημίου ξίφει ἔκλινας
τοῦ εἰδωλόφρονος,
ἵνα χειρῶν ἐκ Θεοῦ
ἀμάραντον στέφανον,
Μαρίνα πάνσοφε,
λάβης, ἄλκιμε
ἀθλήτρια τῆς πίστεως,
νεανίδων κοσμιότης.

Υμνοῖς πρέπουσι
καὶ μελιρρύτοις ἄσμασιν
ἐγκωμιάζομεν
ἄθλους τοὺς σοὺς ἀνδρικῶς,
Μαρίνα, οὓς ἤνεγκας
διὰ τὴν πίστιν σου
καὶ ἀγάπην σου
πρὸς τὸν σεπτὸν Θεάνθρωπον,
σὸν οὐράνιον Νυμφίον.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι δούλους σου
μανίας τοῦ ἀλάστορος,
Θεογεννήτρια,
καὶ τῆς αὐτοῦ ἀπειλῆς
τοὺς σέ μακαρίζοντας
καὶ καταφεύγοντας

ἀντιλήψει σου
καὶ συμπαθεία, Δέσποινα,
τῆ ἐνθέρμῳ, Θεοτόκε.

Ῥδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Εἴλβε πολυτίμπε ἀγνείας
καὶ θάρρους, Μαρίνα, Μάρτυς ἀκατάβλητε,
ἀπηνῆ σαρκίου σου
ξέσιν καθυπέμεινας,
λαμπάδων καῦσιν, πάντιμε,
εἶρκτὴν καὶ θάνατον
διὰ τῆς ἐκτομῆς κεφαλῆς σου,
καθομολογούσης
σαφῶς Χριστοῦ τὴν κλῆσιν.

Ετῦλος ἀδιάσειστος ἀνδρείας
ἐδείχθης ἐν σῆ ἀώρῳ, Μάρτυς ἄλκιμε,
ἠλικία φέρουσα
ἄθλα γενναιότητος·
διό σε μακαρίζοντες
ὡς καρτερόψυχον
ἀθλήτριαν τιμῶμεν σὴν μνήμην
ἄσμασιν εὐτάκτοις
ἀεὶ τὴν σεβασμίαν.

Α'νακρινομένη στερόροψύχως
ὑπὸ τοῦ στυγνοῦ, Μαρίνα ἔνδοξε,
Ὀλυμβρίου ἔκραζες
ἐκ ψυχῆς μυχίων σου·
Χριστοῦ τοῦ Ἀρχιποίμενος
ὑπάρχω πάντοτε
ἀμνὰς καὶ οὐ πτοοῦμαι βασάνους

δι' Αὐτοῦ ἀγάπην
καὶ κεφαλῆς μου τμησιν.

Θεοτοκίον.

Ἰ΄λεων ἀπέργασαι σὸν Τόκον,
Ἰεὐΐλατον Ζωοδότην καὶ Θεάνθρωπον,
Παναγία Δέσποινα,
τοῖς ἀνευφημοῦσί σε
καὶ πλῆθος μακαρίζουσι
τῶν θαυμασίων σου,
ἀγνή Θεογεννήτορ Παρθένε,
Κεχαριτωμένη,
Κυρία Ἐλεοῦσα.

Ῥδὴ θ' . Ἄπας γηγενής.

Νύκτα ζοφερὰν
Νῆμῶν ἀποδίωξον
παθῶν καὶ θλίψεων
καὶ πιστὴν νεότητα
πρὸς τὰς ἐπάλξεις
τοῦ πόλου ἴθυνον
πρεσβείαις διαθέρμοις σου
πρὸς τὸν Νυμφίον σου
τὸν ὠραῖον,
καλλιμάργυς ἔνδοξε,
ἀθληφόρε Μαρίνα, ἀήττητε.

Ἐλῆ σου ψυχῆ
ἘΧριστὸν ὠμολόγησας
τὸν ἀγαθόδωρον
καὶ σεπτὸν Θεάνθρωπον
πρὸ τῶν εἰδώλων
λατρῶν τοῦ βήματος

καὶ δι' Αὐτὸν ὑπέμεινας
εἰρκτὴν καὶ ἔκτμησιν
σοῦ αὐχένος
ὄντως ὡς ἀσώματος,
καρτερόφρον Μαρίνα, πανεύφημε.

Κύντριπον ἐχθροῦ
τὰ βέλη κινούμενα
κατὰ προσφύγων σου,
ἢ αὐτοῦ συντρίψασα
τὴν ἐπιρμένην
ὄφρυν καὶ δύναμιν
αὐτοῦ ἐξασθενήσασα,
Μαρίνα, σθένει σου
πρὸς τὸν Κτίστην
καὶ Θεὸν δεήσεων,
δαιμονίων ἀπάντων ὀλέτειρα.

Θεοτοκίον.

Χάριτος πηγὴ
πολύρροτος, Δέσποινα,
Θεογεννήτρια,
σκέπε, καθαγίαζε,
εὐλόγει, φρούρει
ἀεὶ καὶ φύλαττε
τοὺς πόθῳ καταφεύγοντας
τῇ παρρησίᾳ σου
πρὸς Υἱὸν σου
καὶ Θεὸν εὐίλατον,
πᾶσι νέμοντα χάριν καὶ ἔλεος.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εἴχθρον ἢ θριαμβεύσασα
τὸν νοπτὸν καὶ βέβηλον
σῆ παρθενία, ἀνδρεία
καὶ μαρτυρίου ἐνστάσει,
Μαρίνα καλλιπάρθενε,
αὐτὸν ποσὶν ἐπάτησας
τοῖς σοῖς σεπτοῖς καὶ ἔδραμες
πρὸς οὐρανίους σκηνώσεις
Χριστῷ λαμπρῶς ὑπαντῆσαι.

Θεοτοκίον.

Αἰγείας ἀνακτόριον
καὶ παρθενίας μέλαθρον,
Θεογεννήτρια Μῆτερ,
ἀγνοῦς συντήρει σοὺς δούλους
ὑμνοῦντας μεγαλειά σου
καὶ μέλποντας ἀθλήσεως
καμάτους τῆς νεάνιδος,
καλλιπαρθένου Μαρίνης,
σεμνῆς Υἱοῦ σου ἀμνάδος.

Εἰς τοὺς Αἶνους ἰστῶμεν στίχους δ΄
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Χαῖρε, παιδομάρτυς πάνσεμνε,
Μαρίνα, νύμφη Χριστοῦ
γεραρὰ καὶ πανίερε,
Πισιδίας βλάστημα,
τὸ ἀνθῆσαν λευκάνθεμα
τερπνὰ ἀγνείας
καὶ γενναιότητος,
πᾶσαν τὴν κτίσιν
εὐωδιάζοντα
τῆς ἀριστείας σου
καὶ ὁμολογίας σου Χριστοῦ ὁδομαῖς
τοῦ σεπτοῦ ὀνόματος
ἐχθρῶν πρὸ βήματος.

Χαῖρε, τοῦ σταδίου πρώταθλε,
Μαρίνα περικλεές,
ἡ ὁδὸν διανύσασα
εὐσθενοῦς ἀθλήσεως
τὴν βουλὴν σοῦ γεννήτορος
ἀποφυγοῦσα
καὶ γέρα φέρουσα
σῆς εὐτολμίας
καὶ γενναιότητος
εἰς τὰ Βασίλεια
εἰσελθοῦσα χαίρουσα τῶν οὐρανῶν,
σὺν Ἀγγέλων τάξεσιν
ἀεὶ εὐφραίνεσθαι.

Χαῖρε, παρθενίας κάλλεσι
πεποικιλμένη, σεμνή,

τοῦ Κυρίου τὰ στίγματα
ἐν σαρκὶ βαστάζουσα
ὡσπερ Παῦλος Ἀπόστολος,
Μαρίνα Μάρτυς,
ἐχθροῦ ὀλέτειρα
βροτείου γένους,
τοῦ παναλάστορος,
κύνα ὡς μέλανα
ὄν χερσὶ συνέτριψας
παρθενικαῖς
σαῖς καὶ ἀσιγήτοις σου
εὐχαῖς πρὸς Κύριον.

Χαῖρε, φυλακὴν καὶ μάστιγας
καὶ κεφαλῆς σου τομὴν
δι' ἀγάπην Νυμφίου σου
ποθεινοῦ, μεγάλαθλε
Μάρτυς, καθυπομείνασα
Μαρίνα σῶφρον
καὶ ἀγγελόμορφε,
Ἐπίστου δούλη
σεμνὴ καὶ ἄμεμπτε,
πᾶσαν ἀπόλαυσιν
καὶ τρυφὴν μισήσασα ὀλοσχερῶς,
καρτερόφρον, πρόσκαιρον,
παρθένων σέμνωμα.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τὴν λογικὴν περιστερὰν τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἐπίστου,
διαπετάσασαν αὐτῆς τὰς πτέρυγας
πρὸς τὸν οὐράνιον θόλον
κελαδεῖν τὴν δόξαν τῆς Τριαδικῆς Θεαρχίας,

Μαρίναν τὴν πανεύφημον,
εὐφημήσωμεν οὕτω λέγοντες·
Ἡ διὰ μαρτυρίου εἰσελθοῦσα
ἐστολισμένη αἱμάτων μαργάροις
σὺν ταῖς φρονίμοις παρθένοις
εἰς ὑπέρφωτον παστάδα,
μὴ παύσῃ δεομένη τοῦ ποθεινοῦ σου Νυμφίου
ὑπὲρ προστασίας τῆς νεότητος,
εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου
καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε,...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος
τῆς Ἀθληφόρου ἡ γ' καὶ ἡ στ' ᾠδή.

Ἀπόστολος· τῆς Ἁγίας Βαρβάρας (Γαλ. γ' 23 - δ' 5).

Ἄδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἑλλήν, οὐκ ἔνι δούλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστὲ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἤμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Εὐαγγέλιον· τῶν Δέκα Παρθένων, ὅπερ ζῆτει τῷ ἰζ΄
Σαββάτῳ τοῦ Ματθαίου (Κεφ. κε΄ 1-13).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν τοῦ Νυμφίου. Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ αἱ πέντε μωραί· αἵτινες μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον. Αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρονίζοντος δὲ τοῦ Νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι, καὶ ἐκάθειδον. Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· Ἴδού, ὁ Νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι· Μήποτε οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ Νυμφίος· καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι· Κύριε, Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις, μεγαλάθλων ἡ κορυφή,
χαίροις, καλλινίκων

νεανίδων λαμπὰς φαιδρά,
χαίροις, ἰκετῶν σου
καταφυγή, Μαρίνα,
καὶ πάντων σε τιμώντων
φύλαξ καὶ πρόμαχος.

Δίστιχον.

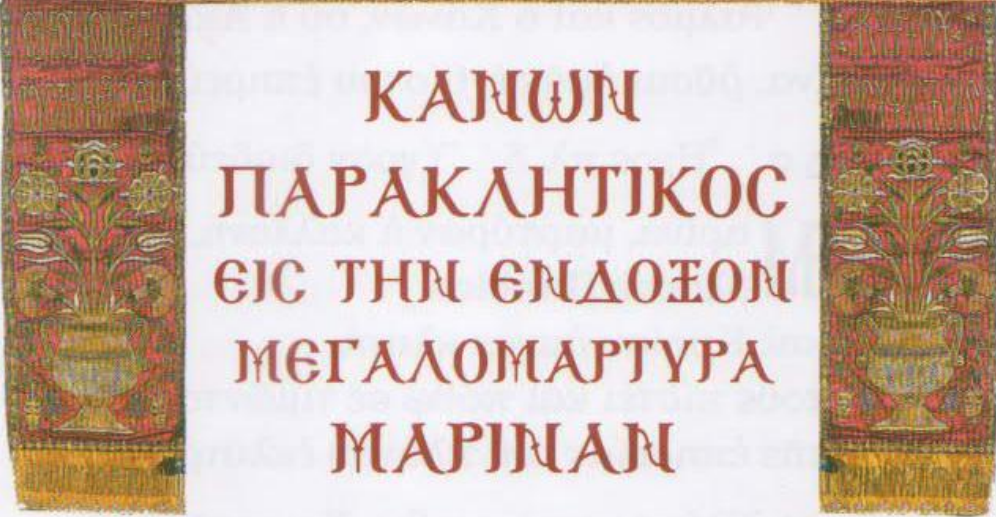

Μαρίνη ᾠδὴν χάριν Ἀμφιλοχίου,
τῆ νύμφη Κυρίου, ψάλλει Χαραλάμπης

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝΔΟΣΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΜΑΡΙΝΑΝ

*Ἡ ἀσημοσμίλευτη λειψανοθήκη
τοῦ χαριτοβρύτου λειψάνου τῆς Ἁγίας Μαρίνης.
Πολύτιμον θησαύρισμα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ
Ἁγίας Μαρίνης, Ἀλιβερίου.*

ΚΑΝΩΝ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝΔΟΣΗΝ
ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΜΑΡΙΝΑΝ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Κύριε εἰσάκουσον,
μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος, ὡς συνήθως, καὶ τὸ ἐξῆς·

Ἦχος δ' . Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν παιδομάρτυρα Κυρίου, Μαρίναν,
τὴν ταπεινώσασαν Βελίαν τὸν πλάνον
καὶ ἀνδρικῶ φρονήματι τὴν κλῆσιν Χριστοῦ
καθομολογήσασαν πρὸ λατρῶν τῶν εἰδώλων
ἐγκωμίους στέψωμεν καθηκόντως βοῶντες·
Τοῦ παλαμναίου θραῦσαι τὴν ὄφρυν
τοὺς σὲ τιμῶντας ἐν ὕμνοις ἀξίωσον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐσιωπήσομεν ποτέ, Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι.
Εἰ μὴ γὰρ σὺ προϊίστασο πρεσβεύουσα

τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων;
Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ·
σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν΄ Ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

«Μαρίνα, ῥῦσαι ἡμᾶς ἐχθίστου ἐπηρείας. Χ.»

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Μαρίνα, μαρτύρων ἡ καλλονή,
βλαστὲ Πισιδίας
καὶ Κυρίου ἀμνὰς κλυτή,
τοὺς πίστει καὶ πόθῳ σε τιμῶντας
τῆς ἐπηρείας τοῦ πλάνου ἐκλύτρωσαι.

Ἀῥθλήσασα πίστει διὰ Χριστοῦ,
Μαρίνα, τὴν κλῆσιν
χάριν εὔρες ἐν οὐρανοῖς
Αὐτὸν δυσωπεῖν ὑπὲρ προσφύγων
τῆς χάριτός σου, παρθένων ἀγλαΐσμα.

Βῦσθῆναι, Μαρίνα, ἐπιβουλής
ἐχθροῦ, καλλιμάρτυς
ἀθληφόρε, τοὺς ἀκλινῶς
ἀξίωσόν σε ἀνευφημοῦντας
ὡς καθαιρέτιν Βελίαρ ἀνίκητον.

Θεοτοκίον.

Ἰσχύϊ τῶν θείων σου πρεσβειῶν
ἐλέησον πάντα
προσδοκῶντας σὴν ἀρωγὴν
καὶ νόσων ἀπάλλαξον, Παρθένε,
τοὺς αἰτουμένους σὴν θεῖαν ἀντίληπιν.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νεκταρόβρυτον κρίνον
τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως,
νέκταρι καθήδυνον πάντας
σοῦ τῶν ἐντεύξεων
καὶ τὴν πικρίαν ἡμῶν
δίωξον πόρρω, Μαρίνα,
σαῖς εὐχαῖς πρὸς Κύριον
τὸν πολυεύσπλαγχνον.

Ἀῥθληφόρε γενναία,
τοῦ δυσσεβοῦς ἔπαρσιν
Ὀλυμβρίου σῆ παρρησία
καταπατήσασα,
Μαρίνα, χάριν πολλὴν
εἴληφας δοῦναι τοῖς πίστει
σὲ ἀεὶ γεραίρουν
ἄμφω ὑγίειαν.

Ρύπου ἀμπλακημάτων
ὀδυνηρῶν ῥῦσαι με
καὶ μανίας διαβολέως,
τοῦ παναλάστορος,
Μαρίνα, νύμφη Χριστοῦ,
καὶ νεαρὰ καλλιμάρτυς,
πρὸς τὸν σὲ ἰσχύναντα
θείαις δεήσεσιν.

Θεοτοκίον.

Υμνητάς σου, Παρθένε,
τυχεῖν χαρᾶς κρείττονος
τῆς ἐν οὐρανίοις λειμῶσι
πάντας ἀξιώσον,

τοὺς μελωδοῦντας φαιδρῶς
σεπτοὺς Μαρίνης βασάνους
δι' ἀγάπην Τόκου σου,
τῆς παιδομάρτυρος.

Αιάσωσον,
Μαρίνα Μάρτυς, ἐκ θλίψεων σοὺς ἰκέτας
καὶ κινδύνων καὶ πειρασμῶν καὶ πάσης στενώσεως
τοὺς σπεύδοντας πόθῳ ταῖς σαῖς πρεσβείαις.

Ε'πίβλεπον
ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν
καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β' . Πρεσβεία θερμή.

Μαρίνα, Χριστοῦ ἀμνὰς ἀγνή καὶ ἄμωμε,
ἐξάγνισον νοῦν τῶν πίστει προστρεχόντων σοι
καὶ ὑμνούντων ἄθλησιν
σὴν στερῶν, ἀθληφόρε ἀήττητε,
καὶ τὰς ἐννοίας κάθαρον ἡμῶν,
τελούντων σου μνήμην τὴν πανσέβαστον.

ᾠδὴ δ' . Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ευφορῶν καὶ κακώσεως
λύτρωσαι, Μαρίνα, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε
ὡς ὀλέτειραν τοῦ δαίμονος
καὶ ἀπίστων σύντριμμα δεινότατον.

Α'πειλαὶ σοῦ γεννήτορος,
Αἰδεσίου πλάνου, Μαρίνα ἔνδοξε,
τὸ σὸν φρόνημα οὐκ ἔκαμψαν,
εὐσεβῶν πρὸς Κτίστην θεία πρέσβειρα.

Κεσίας μου πρόσδεξαι
καὶ παθῶν τὴν ζόφωσιν ἀποδίωξον
χαμαιζήλων τοῦ προσφεύγοντος
τῇ ἀκαταισχύντῳ προστασία σου.

Θεοτοκίον.

Ητὸ Φῶς πάσης κτίσεως
τέξασα, τὸ ζόφον ἡμῶν τῶν θλίψεων
διασκέδασον, Μητρόθεε,
ἀστραπαῖς δεήσεων ἐνθέρμων σου.

Ῥδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Μέμνησο ἡμῶν
ἀνυμνούντων σου τὰ σκάμματα
καὶ αὐχένος σου, Μαρίνα, ἐκτομὴν
πρὸς ἐδραίωσιν Χριστοῦ ἀγίας πίστεως.

Ἄφθονον πιστοῖς
χάριν βλύζεις ὡς πολὺρρύτος
ποταμός, Μαρίνα, θείων δωρεῶν
καὶ χειμάρρους ἀκεσώδυνος ἰάσεων.

Κτῦλος ἀκλινῆς
τῆς Χριστοῦ, Μαρίνα, πίστεως
ἐποφθεῖσα βακτηρία σῶν εὐχῶν
θαυμαστῶς ἐπιστηρίζεις τοὺς ἰκέτας σου.

Θεοτοκίον.

Ετεκες ἡμῖν
τὸν ἀπρόσιτον Θεάνθρωπον
τῇ οὐσίᾳ ἐν σαρκί, φύσιν ἡμῶν,
Μαριάμ, ἵνα θεώσης τὴν μερόπειον.

Ῥδὴ στ´. Τὴν δέησιν.

Χαρίτωσον τοὺς αἰεὶ τιμῶντάς σε
καὶ τελοῦντας τὴν σὴν μνήμην, Μαρίνα,
πεντεκαίδέκατον σῆς ἡλικίας
ἔτος ἢ ἄγουσα καὶ ὄντως φρόνησιν
ἔχουσα, Μάρτυς, πολιάν,
ἀθληφόρε Χριστοῦ, καρτερόψυχε.

Θυμίαμα ὡς εὐῶδες πρόσδεξαι
τῶν προσφύγων σου δεήσεις, Μαρίνα,
καὶ σὸν Νυμφίον, τὸν κάλλει ὠραῖον,
ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει ἀείποτε
τῶν μελωδούντων σὴν στερῶραν
πρὸ ἀνόμων τοῦ βήματος ἄθλησιν.

Ἰάσεων ἐπομβρία χάριτος
βλύξεις ρεῖθρα, καλλιμάρτυς Μαρίνα,
καὶ ψυχοκτόνων ξηραίνεις ποικίλων
παθῶν δεινὴν νῦν ἐπὶ κλυσιν· ὄθεν σου
κηρύττομεν τὴν ταχινὴν
προστασίαν καὶ θεῖαν ἀντίληψιν.

Θεοτοκίον.

Γενώσεως καὶ μανίας δράκοντος
ἀπαλλάττεις, Θεοτόκε, σοὺς δούλους
τοὺς μεγαλύνοντας ἄμετρον πλῆθος
τῶν θαυμασίων σου καὶ μακαρίζοντας
Μαρίναν τὴν θεοειδῆ
καὶ καλλίνικον ὄντως ἀθλήτριαν.

Ἰάσωσον,
Μαρίνα Μάρτυς, ἐκ θλίψεων σοὺς ἰκέτας

καὶ κινδύνων καὶ πειρασμῶν καὶ πάσης στενώσεως
τοὺς σπεύδοντας πόθῳ ταῖς σαῖς πρεσβείαις.

Ἀῤῥαυαντε,
ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον
ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Μεγαλομάρτυς Μαρίνα, πανεύφημε,
ἵνα Χριστοῦ ἀπολαύσης λαμπρότητος
αὐχένα σὸν τῇ ἀκμῇ ξίφους ἔκλινας
ἐχθροῦ· διὸ παρρησίαν ἀπέιλψας
θερμῶς πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Προκείμενον.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι
καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Στίχος. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου
καὶ κατπύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Εὐαγγέλιον· κατὰ Μᾶρκον (Κεφ. ε' 24-34).

Ζήτηι τῇ Δευτέρῃ τῆς ιε' Ἑβδομάδος Ματθαίου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς,
καὶ συνέθλιβον αὐτόν. Καὶ γυνή τις οὔσα ἐν ῥύσει
αἵματος ἔτη δώδεκα, καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ
πολλῶν ἰατρῶν, καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς
πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ
χεῖρον ἐλθοῦσα ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα
ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθεν, ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλε-
γε γάρ· Ὅτι κὰν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἄψωμαι, σωθή-
σομαι. Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πληγὴ τοῦ αἵματος
αὐτῆς· καὶ ἔγνω τῷ σώματι, ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μᾶστι-

γος. Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ ὑψους δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε· Τίς μου ἦπατο τῶν ἱματίων; Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ· Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις· Τίς μου ἦπατο; Καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. Ἡ δὲ γυνή, φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ περιέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μαστιγῆς σου.

Δόξα.

Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου
πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειπον τὰ πλήθη
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου
πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειπον τὰ πλήθη
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν Σου ἐξάλειπον τὸ ἀνόμημά μου.

Μάρτυς καρτερόψυχε,
Μαρίνα, κλέος παρθένων
καὶ λαμπρὸ διάκοσμε
ἀθληφόρων πίστεως
τοῦ Παντάνακτος,

σφύρα καμάτων σου
κάραν τοῦ παγκάκου
ἢ συντρίψασα, ἐπάκουσον
ἡμῶν δεήσεων
τῶν καταφευγόντων σῆ χάριτι
καὶ ῥῦσαι περιστάσεων,
ἀναγκῶν καὶ πάσης στενώσεως
τοὺς ἐκδεχομένους
εὐχάς σου ὀλοθέρομους πρὸς Χριστόν,
τὸν οἰκτιροὺς πᾶσι νέμοντα
καὶ τὸ θεῖον ἔλεος.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου....

Ῥδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τῆ Χριστοῦ ἀγαπήσει
ὑπερεῖδες, Μαρίνα,
ἀκμὴν νεότητος
καὶ ἀγαθὰ τοῦ κόσμου·
διὸ ὡς καλλιμάρτυς
καὶ σκηνῶν θείων ἔνοικος
ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπεῖς
σὸν ποθεινὸν Νυμφίον.

Εῶρμω τῷ οὐρανίῳ
προσωρμίσθης, Μαρίνα,
σεμνὴ ἀθλήτρια,
διὰ τοῦ μαρτυρίου
τὸ πέλαγος τὸ μέγα
εὐθαρσῶς διαπλεύσασα,
ἵνα γαλήνην ἡμῖν
βραβεύης σαῖς πρεσβείαις.

Υ μνωδίαις εὐτάκτοις
καταστέφοντες πάντες
σὴν θεϊαν ἄθλησιν,
Μαρίνα, ἐκ μυχίων
ψυχῆς σε δυσωποῦμεν·
Ὶῤσαι βλάβης τοῦ ὄφρεως
καὶ δυσθυμίας ἡμᾶς
τοὺς μεγαλύνοντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ε ἱρναῖον τὸν βίον,
Θεοτόκε Παρθένε,
σοῖς δούλοις βράβευσον,
τὸν ἀρχηγὸν εἰρήνης
ἢ τέξασα ἀφράστως,
Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον,
καὶ παῦσον τὰς ἀπειλὰς
ὀδυνηρῶν πολέμων.

Ὶδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Πειρατηρίων
ἡμᾶς, μεγάλαθλε, Ὶσαι
καὶ ἐχθροῦ ἐπηρείας, Μαρίνα,
σὲ τοὺς ἀνυμνοῦντας
εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Η τοῦ Κυρίου
ἄφθορος νύμφη, Μαρίνα,
ἐν ἀγῶσιν ἀήττητος, σῶσον
σοὺς θερμοὺς ἰκέτας
ἐχθροῦ ἐξ ἐπηρείας.

Ροαῖς αἱμάτων
ἡ πορφυρώσασα χλαῖναν
τῆς ἀσπίλου ψυχῆς σου, Μαρίνα,
κάθαρον τὸν ῥύπον
ψυχῆς μου τῆς ἀθλίας.

Θεοτοκίον.

Ελέησόν με
τὸν παναχρεῖόν σου δοῦλον
καὶ οἰκτεῖρησον τὸν ἀνυμνοῦντα,
Κεχαριτωμένη,
σῶν θαυμασίων πλῆθος.

ᾠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ιάσεων ταμεῖον
ἄσυλον ὑπάρχεις,
Μαρίνα, Μάρτυς Χριστοῦ καρτερόψυχε,
καὶ ἀχανὲς θαυμασίων ἀπείρων πέλαγος.

Ανέδραμες, Μαρίνα,
εἰς νυμφῶνα θεῖον
ὡς καλλιμάρτυς Χριστόν, ἵνα πάντοτε
ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύῃς τῶν ἀνυμνοῦντων σε.

Ευντήρει ἀπροσβλήτους
τοῦ ἐχθροῦ μανίας,
Μαρίνα, τοὺς εὐλαβῶς καταφεύγοντας
τῇ ἀκλινεῖ προστασίᾳ καὶ ἀντιλήψει σου.

Θεοτοκίον.

Χαρίτωσον Μαρίνης
ταῖς θερμαῖς πρεσβείαις
Θεογεννητορ ἀγνή, τοὺς οἰκέτας σου
ἐν κατανύξει ὑμνοῦντας τὸν θεῖον Τόκον σου.

Ἄξιόν ἐστι..... καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Χαίροις, ἀθληφόρων ἢ καλλονή,
φύσεως τὸ χαῦνον
καὶ νεότητος τὴν ἀκμὴν
ἢ διὰ Νυμφίου
Κυρίου παριδοῦσα,
Μαρίνα, τὴν ἀγάπην,
Μάρτυς ἀήττητε.

Προϊκα ὡς πολῦτιμον τῷ Χριστῷ
ἦνεγκας αἱμάτων
τῶν τιμίων σου ἐκροάς,
εὐσθενὲς Μαρίνα,
παιδομαρτύρων κλέος
καὶ ἀθληφόρων εὐχος
πίστεως πάντιμον.

Χαίροις, μεγαλάθλων ἢ κορυφή,
χαίροις, καλλινίκων
νεανίδων λαμπρὰς φαιδρά,
χαίροις, ἱκετῶν σου
καταφυγή, Μαρίνα,
καὶ πάντων σε τιμώντων
φύλαξ καὶ πρόμαχος.

Κόρη Πισιδίας θεοειδὲς,
ἢ λιποῦσα πλάνην
τῶν εἰδώλων τοῦ σοῦ πατρὸς
καὶ διὰ τὴν πίστιν
Κυρίου τὴν ἁγίαν
ἀθλήσασα, Μαρίνα,
ὄντως δεδόξασαι.

Εὖαν τὸν πτερνίσαντα πονηρὸν
δράκοντα γενναίως
ἀπενέκρωσας τοῦ Σταυροῦ
τοῦ σεπτοῦ δυνάμει,
μεγάλαθλε Μαρίνα,
ἀλκίμων νεανίδων
γέρας ἀτίμητον.

Αεὔτε, τῆς ἀγνεΐας περιστερὰν
καὶ τῆς εὐψυχίας
ἀηδόνα πανευλαβῶς
μέλψωμεν, Μαρίναν,
τὴν εὐπρεπῆ ἀμνάδα
Χριστοῦ, σεπτῶν Ἀγγέλων
δήμοις συγχαΐρουσαν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς,
οἱ Ἅγιοι πάντες,
μετὰ τῆς Θεοτόκου
ποιήσατε πρεσβείαν
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Αῖθληφόρε πολυάθλε καὶ πανάριστε,
ἡ θριαμβεύσασα ὄφιν
τὸν νοπτὸν καὶ ἐχθρὸν
εἰδωλόφρονα, μὴ παύσῃ τὸν Νυμφίον σου
ἐκδυσωποῦσα καὶ Θεὸν
ὑπὲρ πάντων τῶν πιστῶς
ὑμνοῦντων σε, καλλιμάρτυς

καὶ καρτερόφρον Μαρίνα,
ἀμνὰς Ὑψίστου παναμώμητε.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς·

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ Εὐλου.

Ἡσχυνας ἐχθρὸν τὸν νοπτὸν
τοῦ Χριστοῦ δυνάμει, Μαρίνα,
καὶ ἐπληρμένην ὄφρυν
τούτου κατεπάτησας
ποσὶ τιμίοις σου
καὶ ἀγῶσιν ἀρίστοις σου·
διόπερ πρὸς Κτίστην
δαψιλῶς ἀπειλήφας
τὴν χάριν, ἔνδοξε,
πέμπειν ἄμφω σθένος καὶ ῥῶσιν
καὶ ἰσχὺν καὶ δύναμιν πᾶσι
τοῖς εἰλικρινῶς σε μακαρίζουσι.

Ἄέσποινα, πρόσδεξαι
τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου
εἰς σὲ ἀνατίθημι,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δίστιχα.

Δέξαι, Μαρίνα, ἦν σοι δέησιν πόθῳ,
ὑπὲρ Νικηφόρου Χαραλάμπης προσφέρει.

Ῥύου, Μαρίνα, ἐπιβουλής δολίου
Ἀμφιλόχιον σεμνὸν καὶ Χαραλάμπη.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΙ ΟΙΚΟΙ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝΔΟΞΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΜΑΡΙΝΑΝ

*Τὸ κατανυκτικὸ ἐσωτερικὸ τοῦ Ναοῦ
τῆς Ἁγίας Μαρίνης Ἀλιβερίου.*

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ´. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Τὴν νουνεχῶς καταλιποῦσαν τὴν ἀσέβειαν
τὴν πατρικὴν καὶ ἀτραποῖς ἀκολουθήσασαν
μαρτυρίου δι' ἀγάπην αὐτῆς Νυμφίου
οὐρανοῦ νῦν, Μαρίναν καλλιπάρθενον,
ὡς ὀλέτειραν ἐχθίστου εὐφημήσωμεν
πόθῳ κράζοντες· Χαίροις, Μάρτυς πανάσπιλε.

Οἱ Οἴκοι.

Ἄριστε καλλιμάρτυς,
Ἀρχιποίμενος Λόγου
ἀμνὰς εὐκλεεστάτη, Μαρίνα, (ἐκ γ´)
καὶ πανεύφημε νύμφη Αὐτοῦ,

ἐν σταδίῳ τμησιν ἀκλινῶς ἤνεγκας
σῆς κάρας δι' εὐσέβειαν
καὶ ἡγείρας πιστοῦς βοᾶν σοι·

Χαῖρε, μεγάληθλε καλλιμάρτυς·
χαῖρε, πολύαθλε παιδομάρτυς.

Χαῖρε, ἡ τρωθεῖσα ἀγάπῃ τοῦ Κτίσαντος·
χαῖρε, ἡ ῥωσθεῖσα δυνάμει Παντάνακτος.

Χαῖρε, ὅτι πόνους ἤνεγκας ἐν σαρκίῳ ἀπαλῶ·
χαῖρε, ὅτι ἠκολούθησας μαρτυρίου τῆ ὁδῶ.

Χαῖρε, πάντων εὐψύχων ἀθληφόρων σεμνότης·
χαῖρε, καρτεροψύχων νεανίδων φαιδρότης.

Χαῖρε, χαρίτων κρήνη πολυῤῥυτος·
χαῖρε, θαυμάτων βρύσις ἀένναος.

Χαῖρε, δι' ἣν Πισιδία καυχᾶται·
χαῖρε, δι' ἧς ὄφεις πλάνος ἠττᾶται.

Χαίροις, Μάρτυς πανάσπιλε.

Βλάστημα Πισιδίας
πανωραῖον, Μαρίνα,
λιποῦσα ἱερέως εἰδώλων,
τοῦ πατρός σου, ἀπάτην οἰκτρὰν
πρὸς Χριστοῦ τὴν πίστιν ἄχρις ἀθλήσεως
εἰλκύσθης καὶ αὐχένος σου
ἐκτμήσεως Αὐτῷ βοῶσα·

Ἄλληλούϊα.

Γνώσει καθιδρυμένη
ἀληθείας, Μαρίνα,
ἀσάλευτος παρέμεινας, Μάρτυς,
ταῖς τοῦ πλάνου ἐχθροῦ προσβολαῖς·

ὄθεν καὶ τὸ τούτου μιαρὸν φρύαγμα
ἐπάτησας ἀγῶσί σου·
διό σοι ἐκβῶμεν πόθῳ·

Χαῖρε, ἀλκίμων κοσμητορ νέων·
χαῖρε, καμνόντων ἀκέστορ πάντων.

Χαῖρε, τοῦ πατρὸς ἢ τὸν ζόφον σκεδάσασα·
χαῖρε, εὐσθενῶς καὶ λαμπρῶς ἢ ἀθλήσασα.

Χαῖρε, ἥδιστον ὀσφράδιον ἀγαπήσεως Χριστοῦ·
χαῖρε, εὖοσμον μυράλειπτρον μαρτυρίου ἀνδρικοῦ.

Χαῖρε, ὅτι τὴν κλησιν σοῦ Νυμφίου κηρύττεις·
χαῖρε, ὅτι τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων ὀλλύεις.

Χαῖρε, λαμπρὸν νεότητος μάργαρον·
χαῖρε, φαιδρὸν ἀθλήσεως ἔκτυπον.

Χαῖρε, πυξίς νεανίδων εὐτόλμων·
χαῖρε, παγίς τῆς ἀπάτης εἰδώλων.

Χαίροις, Μάρτυς πανάσπιλε.

Αένδρον στερόροψυχίας,
Ὀλυμβρίου, Μαρίνα,
κατήσχυνας ὄφρὺν ἐπηρμένην,
ἠγεμόνος ἀπίστου, τοῖς σοῖς
θεοσόφοις λόγοις καὶ σεπτοῖς ῥήμασι
καὶ πύφρανας ὀμήγουριν
πιστῶν, τῷ Λυτρωτῇ βοώντων·

Ἄλληλούϊα.

Εῖφες τῆς σαρκός σου
τοὺς ξεσμοὺς καὶ λαμπάδων
τὴν ἔκκαυσιν ἐκθύμως, Μαρίνα,
καὶ προσήγαγες τῷ Ἰησοῦ

εὐκλεῶν Μαρτύρων ἱερὸν σύνταγμα
τὴν πλάνην ἀρνησάμενον
καὶ πίστει σοι θερμῇ κραυγᾶσαν·

Χαῖρε, ἀγλαΐσμα καρτερίας·
χαῖρε, ὠραΐσμα εὐσεβείας.

Χαῖρε, ἡ τὸ φέγγος Χριστοῦ ἀνατείλασα·
χαῖρε, ἡ τὸ σκότος τῆς πλάνης σκεδάσασα.

Χαῖρε, σκὴνωμα πολῦτιμον εὐψυχίας ἀνδρικῆς·
χαῖρε, καύχημα θεόλεκτον ἀγωγῆς μαρτυρικῆς.

Χαῖρε, ὅτι σιδήρου στερρότερα ἐδείχθης·
χαῖρε, ὅτι Κυρίου νύμφη ἄμωμος ὤφθης.

Χαῖρε, ξεσμὸν σαρκὸς ὑπομείνας·
χαῖρε, ἐσμὸν ἀπίστων αἰσχύνασα·

Χαῖρε, πληγὴ τῶν ἀψύχων εἰδώλων·
χαῖρε, φυγὴ ταχινὴ τῶν δαιμόνων.

Χαίροις, Μάρτυς πανάσπιλε.

Ζήλω ἐνδεδυμένη
μαρτυρίου, Μαρίνα,
σαφῶς ἀπεξεδύσω τὸ χαῦνον
τῆς σῆς φύσεως καὶ ἀνδρικῶς
πρὸς στερρόους ἀγῶνας καὶ τομὴν κάρας σου
ἀνέδραμες κραυγάζουσα
Χριστῷ ἐκ τῆς ψυχῆς μυχίων·

Ἀλληλούϊα.

Ησχυνας ἐν ὑλαία
τὸν ὀφθέντα, Μαρίνα,
μορφῇ σοι πτερνιστὴν τὸν ἀρχαῖον
τῇ δυνάμει Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ,

Ἦ σαυτὴν ὡς προῖκα τιμαλφῆ ἔδωκας
τὸ κάλλος σῆς νεότητος·
διό σοι ἐν χαρᾷ φωνοῦμεν·

Χαῖρε, τὸ βάθρον τῆς εὐσθενείας·
χαῖρε, τὸ μάκτρον τῆς ἀριστείας.

Χαῖρε, μαρτυρίου θεόδμητος ἔπαλξις·
χαῖρε, τοῦ ἐχθίστου τελεία καθαίρεσις.

Χαῖρε, Μάρτυς ἀκατάβλητε, Ὀλυμβρίου συντριμμός·
χαῖρε, κόρη παναμώμπε, εὐσεβούντων γλυκασμός.

Χαῖρε, ὅτι ἀκίσιν αἰχμηροῖς κατεξέσθης·
χαῖρε, ὅτι λαμπάσιν ἀνημμένοις ἐφλέχθης.

Χαῖρε, ἀνθόπλοκον στέφος τῆς χάριτος·
χαῖρε, θεόβλυτον νᾶμα ἰάσεων.

Χαῖρε, πιστῶν ἀκεσώδυνον ἄκος·
χαῖρε, οἰκτρὸν τοῦ ἀλάστορος ἄλγος.

Χαίροις, Μάρτυς πανάσπιλε.

Θ εἶον φέγγος, Μαρίνα,
σοὶ ἀνέτειλε, Μάρτυς,
εἴρκτῃ ἐν σκοτεινῇ καὶ ἀφάτου
ἔπλησέ σε χαρᾶς σῶν πληγῶν
ὅτε εἶδες, σῶφρον, τῶν πολλῶν ἴασιν·
διὸ καὶ χεῖλη ἤνοιξας
σὰ πάνσεπτα Χριστῶ κραυγάζειν·

Ἄλληλούϊα.

Ι ᾠσχυσας τοῦ Βελίαρ
τοῦ ἐχθίστου πατῆσαι
ἰσχὺν Σταυροῦ δυνάμει, Μαρίνα,
ἢ τῇ σφύρα θερμῶν σου εὐχῶν

τὴν αὐτοῦ δολίαν κεφαλὴν τάχιστα
συντρίψασα καὶ ἅπαντας
ἐγεῖραι τοὺς πιστοὺς βοᾶν σοι·

Χαῖρε, παρθένος ἀρετηφόρος·
χαῖρε, πανένδοξος ἀθληφόρος.

Χαῖρε, τῶν Μαρτύρων ἀπάντων ὁμόσκηνος·
χαῖρε, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων συνόμιλος.

Χαῖρε, εὐχος περιλάλητον εὐλαβῶν ἀθλητριῶν·
χαῖρε, τεῖχος ἀδιάσειστον νεανίδων εὐσθενῶν.

Χαῖρε, ὅτι χορείας τὰς ἐν πόλῳ φαιδρύνεις·
χαῖρε, ὅτι τὰς φρένας Χριστωνύμων αὐγάζεις.

Χαῖρε, θερμὸν πιστῶν καταφύγιον·
χαῖρε, στερόρον ἐχθρῶν ὀλετήριον.

Χαῖρε, πεκὰς εὐσεβῶν προστασίας·
χαῖρε, λαμπὰς ψυχικῆς εὐτολμίας.

Χαίροις, Μάρτυς πανάσπιλε.

Κάλλος τῆς παρθενίας
καὶ ψυχῆς σου ἀνδρείαν
ὡς ἄσυλον παρέδωκας πλοῦτον
σῶ Νυμφίω, Μαρίνα, Χριστῶ,
ὕπερ Οὐ βασάνους ζοφεράς ἤνεγκας
ἀδιαλείπτως ψάλλουσα
Αὐτῶ ἐν εὐχαρίστῳ γλώσση·

Ἄλληλούϊα.

Αμφομένη ἀγάπη
τοῦ Ὑψίστου, Μαρίνα,
ἀνδρείως τῶν βασάνων τὸ ἄλγος
ὥσπερ ἄσαρκος καὶ τὴν εἴρκτην

καὶ τομὴν αὐχένου σου σεπτοῦ ἤνεγκας·
διό σε μεγαλύνοντες
βοῶμέν σοι ἀξιοχρέως·

Χαῖρε, θημῶν Χριστοῦ ἀριστείας·
χαῖρε, εἰκῶν διαυγῆς παρθενίας.

Χαῖρε, τοῦ σταδίου ὁ θεῖος διάκοσμος·
χαῖρε, τοῦ Κυρίου ἀμνὰς παναμώμητος.

Χαῖρε, ὅτι καθυπέμεινας δι' εὐσέβειαν εἰρκτὴν·
χαῖρε, ὅτι πίστει ἔθραυσας τοῦ Σατὰν τὴν κεφαλὴν.

Χαῖρε, ἡ φεισαμένη τῆς σαρκός σου οὐδόλως·
χαῖρε, ἡ δεξαμένη ἐκτομὴν σοῦ αὐχένου.

Χαῖρε, Χριστοῦ ἀγάπης ἀμάρυγμα·
χαῖρε, Αὐτοῦ τῆς πίστεως καύχημα·

Χαῖρε, σεμνή, κυπρισμὸς παραδείσου·
χαῖρε, ἀγνή, συντριμμὸς τοῦ ἐχθίστου.

Χαίροις, Μάρτυς πανάσπιλε.

Μάρτυς Χριστοῦ Μαρίνα,
ἐν σταδίῳ νομίμως
ἀθλήσασα ἐτράνωσας κλῆσιν
σοῦ Νυμφίου, σύν ᾧ ἐν σκηναῖς
οὐρανίοις χαίρεις καὶ Ὅν πάντοτε
ἐκδυσωπεῖς, μεγάληθλε,
ὑπὲρ τῶν ἐκβοώντων πίστει·

Ἄλληλούϊα.

Νέκρωσιν τῆς σαρκός σου
ἐπιφέρουσα, Μάρτυς
Μαρίνα, δι' ἀγώνων συντόνων
τὸν ὡς κύνα ὀφθέντα ἐχθρὸν

ῥώμη θεία θαυμαστῶς ἔδειξας
ἀνίσχυρον καὶ ἥνοιξας
τὰ στόματα πιστῶν βοᾶν σοι·

Χαῖρε, ἡ πτώσις λατρῶν εἰδώλων·
χαῖρε, ἡ ῥῶσις τῶν ἀσθενούντων.

Χαῖρε, πτερνιστὴν παλαιὸν θριαμβεύσασα·
χαῖρε, κουφιστὴν νόσων ἡ ἀγαπήσασα.

Χαῖρε, ἄμπελος κυπρίζουσα ἐν Χριστῷ καινὴν ζωὴν·
χαῖρε, πρόβολος δεικνύουσα ἀρετὴν ἀθλητικὴν.

Χαῖρε, ὅτι βραβεύεις ταῖς παρθένοις στεφάνους·
χαῖρε, ὅτι δεικνύεις σωτηρίας τοὺς δρόμους.

Χαῖρε, Χριστοῦ τῆς πίστεως στήριξις·
χαῖρε, ἐχθροῦ δεινὴ ἐξουθένωσις.

Χαῖρε, πηγὴ δαψιλῶν ἰαμάτων·
χαῖρε, στακτὴ πανευώδης θαυμάτων.

Χαίροις, Μάρτυς πανάσπιλε.

Ζένων θαυμάτων κρήνη
Ζπολυχεύμων, Μαρίνα,
καὶ βρύσις ἰαμάτων ἐπώφθης
συνεργεία τοῦ σοῦ ποθεινοῦ
καὶ σεπτοῦ Νυμφίου, Ὡ τρανῶς πάντοτε
βοῶμεν ὑμνηπόλοι σου
οἱ ἄμουσοι, Μεγαλομάρτυς·

Ἀλληλούϊα.

Εῶμω τῷ οὐρανίῳ
Επροσωμίσθης, Μαρίνα,
τὸ μέγα διαπλεύσασα βίου,
Μάρτυς, πέλαγος, ἐνθα Χριστόν,

ἀρχηγὸν γαλήνης ψυχικῆς, χαίρουσα
ἐκδυσωπεῖς ἀείποτε
ὑπὲρ τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων·

Χαῖρε, ἡ δότεира ἰαμάτων·
χαῖρε, ὀλέτειρα δαιμονίων.

Χαῖρε, μαρτυρίου σταδίου ἡ πρώταθλος·
χαῖρε, οὐρανόφαιδρότητος μέτοχος.

Χαῖρε, ὅτι κατεφρόνησας τῆς νεότητος ἀκμήν·
χαῖρε, ὅτι δῶρον ἤνεγκας τῷ Χριστῷ σὴν κεφαλὴν.

Χαῖρε, τῶν ὑμνητῶν σου ταχινὴ προστασία·
χαῖρε, τῶν ἱκετῶν σου ἀρωγὸς οὐρανία.

Χαῖρε, ἐχθροῦ φαυλίσασα ἔπαρσιν·
χαῖρε, Χριστοῦ αὐξήσασα δύναμιν.

Χαῖρε, πνοὴ καὶ παλμὸς νεανίδων·
χαῖρε, πληγὴ τῶν ἀπίστων τυράννων.

Χαίροις, Μάρτυς πανάσπιλε.

Πόθον νοός, Μαρίνα,
τοῦ ἀγνοῦ σου Σωτῆρι
ἰθύνασα Χριστῷ παιδιόθεν
ματαιότητα εἰδωλικὴν
καὶ πατρός σου πλάνην τάχος κατέπτυσας
καὶ τῷ φωτὶ κατπύγασαι
Χριστοῦ, ᾧ ἀκλινῶς ἐβόας·

Ἄλληλούϊα.

Ρόδον καθάπερ θεῖον,
εὐανθοῦν καὶ εὐῶδες
ἐξήνθησας ἐκ ῥίζης δυσώδους
καὶ καθήδυνας πάντας πιστοῦς

ψυχικῶν χαρίτων σου ὁδμαῖς, πάνσεμνε
Μαρίνα, καὶ ἀνδρείας σου
τερπνότητι· διὸ βοῶμεν·

Χαῖρε, ἐνδόξως ἠγωνισμένη·
χαῖρε, ἀξίως δεδοξασμένη.

Χαῖρε, μυροβόλον τοῦ ἔαρος λείριον·
χαῖρε, φωτοφόρον χαρίτων ἀνάκτορον.

Χαῖρε, ὅτι καθυπέμεινας κεφαλῆς σου ἐκτομήν·
χαῖρε, ὅτι κατεφοίνιξας αἵμασι ψυχῆς στολὴν.

Χαῖρε, χρηστοπθειᾶς εὐωδέστατον μῆλον·
χαῖρε, τῆς ἀριστείας ἀδιάσειστον βάθρον.

Χαῖρε, Χριστοῦ τοῦ ἔρωτος ἔμφασις·
χαῖρε, Αὐτοῦ ἀγάπης ὑπόστασις.

Χαῖρε, ἐχθροῦ μισοχρίστου αἰσχύνη·
χαῖρε, χοροῦ ἀθλουμένων ἡ νίκη.

Χαίροις, Μάρτυς πανάσπιλε.

Κτέφει κεκοσμημένη
ἀφθαρσίας, Μαρίνα,
ὡς Μάρτυς εὐσταλῆς καὶ παρθένος
συναυλίζη Ἀγγέλων χοροῖς
ἐν παστάδι ἄνω, ἔνθα, πανεύφημε,
καθικετεύεις Κύριον
ὑπὲρ τῶν εὐλαβῶς βοώντων·

Ἀλληλούϊα.

Τεῖχος τῶν νεανίδων
τῶν σεμνῶν καὶ τιμίων
προπύργιον, ὀλβία Μαρίνα,
εὐσταλῶν γυναικῶν καλλονὴ

καὶ τῶν ἀθληφόρων ἱερὸν ἔκτυπον,
ὑπὸ τὴν σκέπην τείχισον
λιτῶν σου τοὺς πιστῶς βοῶντας·

Χαῖρε, ἀνάκτορον χαρισμάτων·
χαῖρε, τὸ βάθρον τῶν ἰαμάτων.

Χαῖρε, ἀληθείας θεόγλυπτον ἄγαλμα·
χαῖρε, εὐσεβείας θεότευκτον ἔρεισμα.

Χαῖρε, βάσις θεοστήρικτος εὐκλεῶν ἀθλητριῶν·
χαῖρε, φαῦσις γενναιότητος ἀθληφόρων εὐσθενῶν.

Χαῖρε, ὅτι αἰκίας ἀνυποίστους ὑπέστης·
χαῖρε, ὅτι τὰς πάγας τοῦ ἐχθίστου συντρίβεις.

Χαῖρε, φωτὸς ἀδύτου ἐναύλισμα·
χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου ἐντρύφημα.

Χαῖρε, ἀκτὶς ἐν Χριστῷ εὐτονίας·
χαῖρε, πυξὶς τόλμης καὶ εὐεξίας.

Χαίροις, Μάρτυς πανάσπιλε.

Υμνοὶς στέφοντες πάντες
σοὺς ἀγῶνας, Μαρίνα,
πρὸς δόξαν οὐρανοῦ Νυμφίου
τοῦ σεπτοῦ σου, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ,
τὸ Αὐτοῦ αἰνοῦμεν κράτος γηθόμενοι
μελισταγέσιν ἄσμασι
καὶ κράζομεν φωναῖς αἰσίαις·

Ἀλληλούϊα.

Φαίνεις πάσῃ τῇ κτίσει
ἀρετῶν σου ἀκτῖσι,
τοῦ κάλλους σου νεότητος φέγγει,
καλλιμάρτυς Μαρίνα, σεμνή,

καὶ σῆς εὐφυχίας θείοις πυρσεύμασι·
διόπερ πάντες μέλποντες
τὴν μνήμην σου πιστῶς βοῶμεν·

Χαῖρε, ἀγάπης Κυρίου ἔρνος·
χαῖρε, ἀπάτης ἐχθίστου ξίφος.

Χαῖρε, ἀληθοῦς ἀριστείας ὑπόδειγμα·
χαῖρε, ἀκραιφνοῦς ἀγωγῆς σεμνολόγημα.

Χαῖρε, σμάραγδος ἀτίμητος εὐμορφίας ψυχικῆς·
χαῖρε, σάπφειρος πολύχρωμος ἀρετῆς ἀθλητικῆς.

Χαῖρε, τῶν ἀκαθάρτων τῶν πνευμάτων ἡ τρώσις·
χαῖρε, τῶν ἀνιάτων νοσημάτων ἡ ῥῶσις.

Χαῖρε, ἀλκὴ πιστῶν θεοδώρητος·
χαῖρε, πηγὴ θαυμάτων ἀείρῳτος.

Χαῖρε, δοχεῖον χαρᾶς τῶν μερόπων·
χαῖρε, βραβεῖον ἀνδρείας ὠραῖον.

Χαίροις, Μάρτυς πανάσπιλε.

Χαῖρε, Μάρτυς Μαρίνα,
ἡ τὸ πῦρ τῶν βασάνων
τρυφὴν λογιζομένη καὶ τμησιν
κεφαλῆς σου αἰτίαν χαρᾶς
καὶ τοῦ σοῦ Νυμφίου ἐν λαμπροῖς δώμασι
τοῦ πόλου ὑπαντήσεως,
κραυγάζοντες Αὐτῷ βοῶμεν·

Ἄλληλούϊα.

Ψήγματα ὡς χρυσοῦ
ἔσταις εὐχάς σου, Μαρίνα,
αἰτούμεθα πρὸς τὸν Ζωοδότῃν
ἀγαθῶν οἱ ἐξ ἔργων νεκροί,

παιδομάρτυς σῶφρον καὶ φανὲ πίστεως
φωτόλαμπρε, καὶ κράζομεν
ψυχῆς ἐκ τῶν μυχιῶν ταῦτα·

Χαῖρε, ἡ στήλη θεοσεβείας·
χαῖρε, ἡ πύλη θεοσημείας.

Χαῖρε, τοῦ λειμῶνος Χριστοῦ ἱόν εὖοσμον·
χαῖρε, τοῦ ἀνθῶνος Αὐτοῦ μῆλον εὐχυμον.

Χαῖρε, πάγχρυσον διάδημα νεανίδων εὐσταλῶν·
χαῖρε, πάντιμον ἀνάθημα τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν.

Χαῖρε, τῶν σὲ τιμώντων ταχινὴ προστασία·
χαῖρε, τῶν σὲ ὑμνούντων ἐκ δεινῶν θεραπεία.

Χαῖρε, πυρσὸς ἀθλήσεως πάμφωτος·
χαῖρε, δρυμὸς ἀνδρείας κατάσκιος.

Χαῖρε, κανὼν ἐν δεινοῖς καρτερίας·
χαῖρε, δαφνῶν μυστικῆς εὐθαλείας.

Χαίροις, Μάρτυς πανάσπιλε.

Ω^ς μεγάλαθλε Μάρτυς
τοῦ Κυρίου, Μαρίνα,
εὐψύχων νεανίδων σεμνότης, (ἐκ γ´)
σὸν Νυμφίον Χριστὸν ἀκλινῶς
ἐκδυσώπει δοῦναι ἅμφω ὑγίειαν
παρθένοις εὐφημοῦσί σε
καὶ πᾶσιν εὐλαβῶς βοῶσιν·

Ἄλληλούϊα.

Καὶ αὖθις τὸ Κοντάκιον.
Ἦχος πλ. δ´. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Τὴν νουνεχῶς καταλιποῦσαν τὴν ἀσέβειαν
τὴν πατρικὴν καὶ ἀτραποῖς ἀκολουθήσασαν

μαρτυρίου δι' ἀγάπην αὐτῆς Νυμφίου
οὐρανόυ νῦν Μαρίναν καλλιπάρθενον
ὡς ὀλέτειραν ἐχθίστου εὐφημήσωμεν
πόθῳ κράζοντες· Χαίροις, Μάρτυς πανάσπιλε.

Δίστιχα.

Χαῖρε, Μαρίνα, ψάλλει σοι Χαραλάμπης
σὺν Νικηφόρῳ, Ἐπισκόπῳ τοῦ Κύκκου.

Χαῖρε, Ἀμφιλοχίου, Μαρίνα, φύλαξ,
δόξαν σου μέλποντος, βοᾷ Χαραλάμπης.

ΕΓΚΩΜΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΝ ΚΑΙ
ΕΝΔΟΞΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΜΑΡΙΝΑΝ

*Ἡ Πλατυτέρα τῶν Οὐρανῶν.
Τοιχογραφία κόγχης Ἱεροῦ Βήματος
τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Μαρίνης, Ἀλιβερίου.*

**ΕΓΚΩΜΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΝ
ΚΑΙ ΕΠΔΟΣΘΝ
ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΜΑΡΙΝΑΝ**

Ἄκροστιχίς ἢ ἐξῆς·

«Καλλιμάρτυρος κόρης καὶ νύμφης Χριστοῦ,
Μαρίνης, ἐγκώμιον. Χ.Μ.»

Στάσις Α΄. Ἦχος πλ. α΄. Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ.

Μακαρίζομέν σε,
ἀθληφόρε σεμνή,
καὶ τιμῶμεν τὴν ὑπέρτιμον μνήμην σου,
νύμφη πάγκαλε, Μαρίνα, τοῦ Χριστοῦ.

Μακαρίζομέν σε
τῶν πιστῶν οἱ χοροί,
καρτερόψυχε Μαρίνα, πανεύφημε,
μισοκάλου ὀλετήριον ἐχθροῦ.

Καὶ τὰ ἐπόμενα φέροντα τήνδε τὴν ἀκροστιχίδα·

«Καλλιμάρτυρος κόρης»

Καθαιρέτις ὄφθης
τοῦ βεβήλου Σατὰν

σθένει θείω, καλλιμάρτυς πανάριστε,
ἀξιάγαστε Μαρίνα, εὐκλεές.

Ἀπορρόπτω, Κόρη,
μαρτυρίου φωτὶ
διαλάμπασα, Μαρίνα, θησαύρισμα
ἀνεδείχθης ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ.

Ἀμπηδῶν ἀγνείας
καὶ ἀνδρείας πυρσέ,
Ἄντιόχειαν, Μαρίνα, κατπύγασας
Πισιδίας ἀριστείας σου βολαῖς.

Ἀτροῦ τῶν εἰδώλων,
Αἰδεσίου, πατρὸς
σοῦ τοῦ ἄφρονος, Μαρίνα, ἐπάτησας
ἅπαν φρύαγμα δυνάμει θεϊκῇ.

Ἰσχυρὰ ὠράθης
ἐν σταδίῳ Χριστοῦ
συμμαχία καὶ ἐτρόπωσας ἄρχοντα
θηριόγνωμον, Μαρίνα γεραρά.

Μαρτυρίου τρίβοις
ὀλοθύμως, στερρά,
ἠκολούθησας, Μαρίνα, καὶ ἠθλησας
θεαρέστως ὡς ἀσώματος βροτός.

Ἀναβλύζεις ρεῖθρα
λαμάτων πολλῶν,
θαυματόβρυτε Μαρίνα, καὶ δαίμονος
ἐπηρείας ἀπαλλάττεις τοὺς πιστοὺς.

Ῥήμασί σου θείοις,
ἀληθῆ γλυκασμὸν
ἀποστάξουσι, Μαρίνα, ἐτρόπωσας
τὴν φαυλότητα τῶν εἰδωλολατρῶν.

Τὸν τοῦ Ὀλυμβρίου
ἔρωτα σαρκικὸν
ἀπεδίωξας, Μαρίνα στερόόψυχε,
προτιμήσασα θανεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ.

Υψωθείσα, κόρη,
πρὸς ἀγάπης Χριστοῦ
δυσαντίβλεπτον, Μαρίνα ὑπέριμε,
ὑψος δόμων ἠξιώθης οὐρανῶν.

Ρῦσαι πάσης βλάβης
τοῦ ἐχθροῦ σαῖς εὐχαῖς
τοὺς τιμῶντάς σου, Μαρίνα, τὴν ἄθλησιν
καὶ τὴν πάντιμον αὐχένος σου τομὴν.

Οἴλυμβρίου μένος
δυσσεβοῦς θεϊκῆ
ἀπεμάκρυνας δυνάμει καὶ ἤθλησας
ὑπὲρ πίστεως, Μαρίνα, καρτερῶς.

Γέφος ἀφθαρσίας
ἐκ χειρῶν τοῦ Χριστοῦ
ὡς ἀντίδωρον, Μαρίνα, ἀπείληφας
τῆς ἀθλήσεως τῆς σῆς καὶ τῆς θανῆς.

Κολακεῖαι φαῦλαι
καὶ δειναὶ ἀπειλαὶ
οὐκ ἐπτόπησαν, Μαρίνα, σὸν φρόνημα,
ἀλλ' ὑπέμεινας βασάνους ἀκλινῶς.

Οἴλβος Ἐκκλησίας
τοῦ Χριστοῦ τιμαλφῆς
πέλεις, ἔνδοξε Μαρίνα, καὶ κόσμημα
πολυτίμητον ἀνδρείας ψυχικῆς.

Ρόδον εὐωδία
ῥόντως ἁγιασθὲν
τοῦ Χριστοῦ, Μαρίνα, τοῦ εἰδωλόφρονος
δυσωδίαν διεσκέδασας ταχύ.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Ηῆ χαρὰ τοῦ κόσμου,
Παναγία Τριάς,
ἱκεσίαις τῆς Μαρίνης τῶν θλίψεων
ἀποδίωξον τῶν δούλων Σου ἀχλύν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Γῶσον, Θεοτόκε,
ἀνηκέστων παθῶν
τοὺς τιμῶντας τῆς Μαρίνης τῆς Μάρτυρος
τὴν ἀπότμησιν τῆς θείας κεφαλῆς.

Στάσις Β΄. Ἦχος πλ. α΄. Ἄξιόν ἐστι.

Ἄξιόν ἐστι
μεγαλύνειν σε τὴν ἀθληφόρον,
τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν κηρύξασαν
ἄχρῃς αἵματος, Μαρίναν τὴν σεπτὴν.

Ἄξιόν ἐστι
μεγαλύνειν σε τὴν καθελοῦσαν
φρύαγμα ἐχθροῦ τοῦ ἀλάστορος
θεία χάριτι, Μαρίναν, ἀληθῶς.

Καὶ τὰ ἐπόμενα φέροντα τίνδε τὴν ἀκροστιχίδα·

«Καὶ νύμφης Χριστοῦ».

Κρίνον εὐανθὲς
τῆς Χριστοῦ ἁγίας Ἐκκλησίας,

εὐσεβῶν χορείας κατνύφρανας
γενναιότητι, Μαρίνα, σῆς ψυχῆς.

Ἄφθορε τρυγῶν
καὶ ἀμόλυντε, Μαρίνα, ὄρνις,
καλιὰν τὴν ἄνω ἐπόθησας
καὶ συνέτριψας δρακόντων κεφαλὰς.

Ἰσθι βοηθὸς
τῶν στεφόντων νῦν μελισταγέσιν
ἄσμασι, Μαρίνα, τὴν μνήμην σου
καὶ τὴν σὴν ἐκδεχομένων ἀρωγὴν.

Νύμφη τοῦ Χριστοῦ
καλλιπάρθενε, Αὐτῷ προσήχθης
ἐξωσμένη χλαῖναν ἀγνεΐας σου
κεχρωσμένην τῶν αἱμάτων σου ῥοαῖς.

Υμνοῖς καὶ ᾠδαῖς
σῆς ἀθλήσεως τῆς παναλκίμου
ἄδομεν Μαρίνα, λαμπρότητα,
δι' ἧς ἔλαμψας ὡς ἄστρον φαινόν.

Μάχαιραν ἐχθροῦ
εἰδωλόφρονος οὐκ ἐπτοήθης
καὶ Χριστῷ προσήχθης ὡς σφάγιον
παναμώμητον, Μαρίνα εὐσταλές.

Φῶς τὸ τοῦ Χριστοῦ
καταυγάσαν σε, Μαρίνα, ὅλην
ἔδειξεν ἀπαύγασμα χάριτος
σὲ καὶ σκευὸς διαυγὲς τῶν ἀρετῶν.

Ἠσχυνας ἐχθρὸν
τὸν Ὀλύμβριον, Μαρίνα Μάρτυς,

σοῦ τῆ παρῶρσιᾳ, ῥημάτων σου
εὐκοσμία καὶ ἐνστάσει σου στερόρᾳ.

Κτέφει κεφαλῆ
χρυσοπλόκῳ ἀληθῶς ἐστέφθη
σοῦ ἡ παναγία, περιίδοξε,
ἐκ χειρῶν Χριστοῦ, Μαρίνα ἐκλεκτή.

Χάριν δαυιλῶς
ἰαμάτων εἰληφυῖα κρήνη
θαυμασίων γέγονας ἄφθονος
καὶ πολύρρυτος, Μαρίνα, ποταμός.

Ρεῖθροις τῶν σεπτῶν
καὶ πανάγνων σου αἱμάτων, Μάρτυς,
σῆς ψυχῆς στολὴν ἐπορφύρωσας,
κλέος πίστεως, Μαρίνα θαυμαστή.

Ἰῥθυνας πολλοὺς
γενναιότητι σοῦ μαρτυρίου
πρὸς Χριστοῦ τὴν πίστιν, θεσπέσιε,
κατευθύντειρα ὡς ὄντως ἀπλανής.

Κύντριπον ἐχθροῦ
τὰ κινούμενα, Μαρίνα, βέλη
καθ' ἡμῶν τῶν νῦν προσφευγόντων σοι
καὶ ὑμνούντων τὴν ἀγίαν σου θανήν.

Τεῖχος ἀρῶραγὲς
τῶν τιμώντων σε, Μαρίνα, πέλεις
καὶ σεπτὸν πιστῶν καταφύγιον,
νύμφη πάντιμε Κυρίου Ἰησοῦ.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Θῖκτιρον πιστοῦς,
Τρισυπόστατε, μία Θεότης,

τοὺς ᾠδαῖς ὑμνοῦντας εὐσχήμοσι
τὸ μαρτύριον Μαρίνης τῆς κλυτῆς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Υψωσον ἡμῶν
τὴν καρδίαν πρὸς ἀγάπην θεῖαν,
Κεχαριτωμένη, πανύμνητε
Θεοτόκε, τῆς Μαρίνης προσευχαῖς.

Στάσις Γ´. Ἦχος γ´. Αἱ γενεαὶ πᾶσαι.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι
μακαρίζομέν σε,
Μαρίνα ἀθληφόρε.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι,
Μαρίνα, ἀνυμνοῦμεν
τὴν πάντιμόν σου μνήμην.

Καὶ τὰ ἐπόμενα φέροντα τήνδε τὴν ἀκροστιχίδα·

«Μαρίνης ἐγκώμιον. Χ.Μ.»

Μαρίναν τὴν ὀλβίαν
γηθόμεναι τιμῶμεν
αἱ τῶν πιστῶν χορεῖαι.

Αμόλυντος ὑπάρχεις
περιστερά, Μαρίνα,
Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

Βυσθῆναι σοὺς ἰκέτας,
Μαρίνα, τῆς μανίας
ἐχθροῦ Χριστὸν δυσώπει.

Ισχῦι οὐρανίῳ,
Μαρίνα, τοῦ Βελίαρ
ἐπάτησας τὸ θράσος.

Νοσήματα διώκεις
δυσίατα, Μαρίνα,
τῆ θεία χάριτί σου.

Ἡ σὴ θερμὴ πρεσβεία
τὴν ἔφοδον ἀπείργει,
Μαρίνα, δαιμονίων.

Ἐυνέτισόν με, κράζω,
καὶ ῥῦσαί με θανάτου,
Μαρίνα, αἰωνίου.

Ἐλαμπας ἐν κόσμῳ
ὡς ἥλιος πυρφόρος,
Μαρίνα, εὐψυχίας.

Γενναίων κορασίων
ὠραίισμα, Μαρίνα,
καὶ καλλονὴ ἐπώφθης.

Ὡς στῦλόν σε ὑμνοῦμεν
ἀκράδαντον ἀνδρείας,
Μαρίνα τρισολβία.

Μύρα ἐγκωμίων
ῥαίνομεν σὴν μνήμην
τὴν πάντιμον, Μαρίνα.

Ἰλέωσαι, Μαρίνα,
σὸν ποθεινὸν Νυμφίον
ἡμῖν τοῖς σὲ τιμῶσιν.

Ἐδήγει με, Μαρίνα,
πρὸς εὐδίων λιμένα
τὸν βίου ποντοπόρον.

Νέμεις εὐφροσύνην
ψυχῶν τοῖς πρόσφυγξί σου,
Μαρίνα καλλιμάρτυς.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Χαρᾶς τῆς αἰδίου,
Τριάς ὑπεραγία,
ἀξίωσον Σοὺς δούλους.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μητράνανδρε Παρθένε,
ὡς ταχινὴν προστάτιν
τοῦ κόσμου σε ὑμνοῦμεν.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ἦχος πλ. α΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,
δίδαξόν με Μαρίναν ἀνυμῆσαι.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος
κατεπλάγη ὀρῶν σου
τῆς ψυχῆς τὴν ἀνδρείαν
καὶ βασάνους τοὺς δριμεῖς,
οὕσπερ ἔτλης ἀσμένως,
Μάρτυς γεραρά,
ἀθληφόρων καύχημα
καὶ ἀγνείας πυρσέ,
Μαρίνα πάνσοφε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,
δίδαξόν με Μαρίναν ἀνυμῆσαι.

Υμνων μύρα
τὴν Μαρίναν ραίνομεν

οἱ χοροὶ φιλομαρτύρων
καὶ τὴν μνήμην τὴν αὐτῆς εὐσχήμοσι
καταστέφομεν νῦν μελωδίαις
κράζοντες πιστῶς·
Χριστὸν καθικέτευε
δοῦναι πᾶσι ῥῶσιν, Μαρίνα ἔνδοξε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,
δίδαξόν με Μαρίναν ἀνυμῆσαι.

Ἁίαν θερμῶς
τοῦ Χριστοῦ τὸ ὄνομα
ὠμολόγησας ἐν τῷ σταδίῳ
καὶ αὐχένος ἐκκοπὴν
τοῦ θείου σου ἐδέξω,
ἄσπιλε ἀμνάς
τοῦ Χριστοῦ, ὡς σφάγιον
ἐκλεκτὸν καὶ σεπτόν,
Μαρίνα πανεύφημε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,
δίδαξόν με Μαρίναν ἀνυμῆσαι.

Μυροφόροι ὡς ἄλλαι
εὐσεβούντων τὰ πλήθη
ἀνυμνοῦντά σου τὴν εὐψυχίαν
ῥοδαῖς μελιχραῖς
τὴν ἁγίαν σου μνήμην
στέφομεν λαμπρῶς
καὶ πίστει κραυγάζομεν·
ἴσθι πάντων, Μαρίνα, προσφύγιον.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνοῦντες Τριάδα
τὴν σεπτὴν ὀλοθύμως,
τὸν Πατέρα, τὸν Λόγον
τὸν Αὐτοῦ καὶ τὸ Πνεῦμα
τὸ πανάγιον, πόθῳ
κράζομεν πιστῶς·
Πέμψον τὰ ἔλεη Σου
ἐπὶ πάντας ἡμᾶς τοὺς Σε δοξάζοντας.

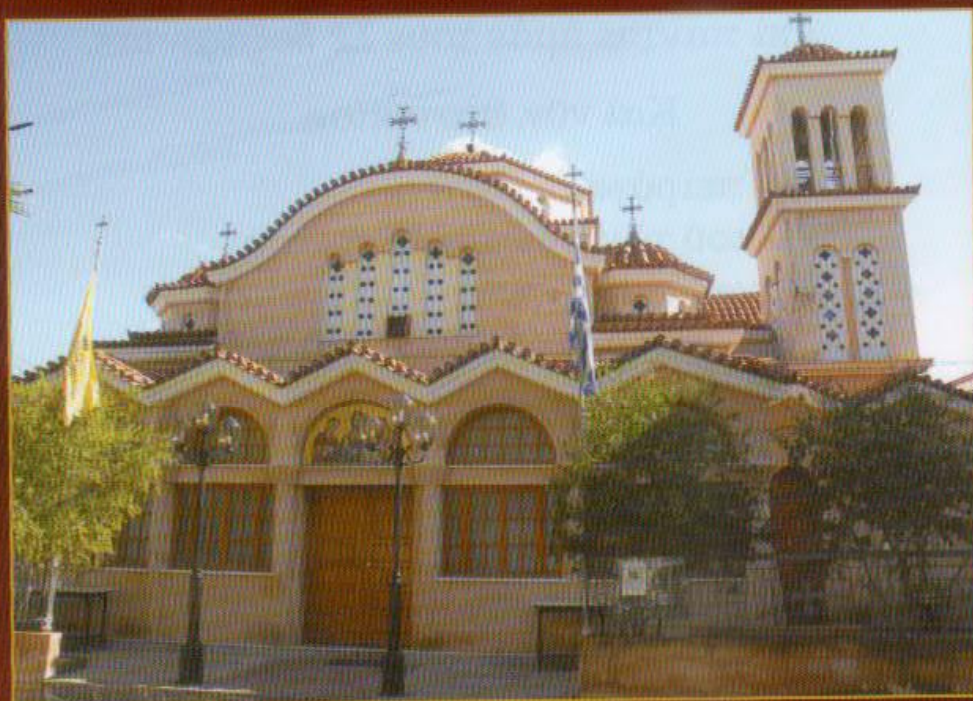
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄπειρόγαμε Μῆτερ
τοῦ τῶν πάντων Δεσπότη,
Παναγία Παρθένε,
λυπηρῶν σκοτομήνην
ἀποδίωξον τάχος
ἀφ' ἡμῶν, ἀγνή,
τῶν μακαριζόντων σε
καὶ τῆ πανευσθενεῖ
σκέπη σπευδόντων σου.

Ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα,
δόξα Σοι, ὁ Θεός. (ἐκ γ')

Δίστιχον.

Καλλιμάρτυρα Μαρίναν κατέστρεψεν
ῥυμνοῖς τερπνοῖς ἐγκωμίων Χαραλάμπης.

*Ἐξωτερικὴ ἄποψη τοῦ περικαλλοῦς Ναοῦ
Ἁγίας Μαρίνης, Ἀλιβερίου.*

ΥΜΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝΔΟΣΟΝ
ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΜΑΡΙΝΑΝ

Ἡ Δέσις.

*Ψηφιδωτὸν ὑπέροθρον τοῦ ἐξωνάρθηκος,
τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Μαρίνης, Ἀλιβερίου.*

ΥΜΝΟΣ
εις τὴν ἔνδοξον
καὶ καλίνικον μεγαλομάρτυρα
Μαρίαν

Ψαλλόμενος κατὰ τὸ «Ἄγνη Παρθένε, Δέσποινα»
τοῦ ἁγίου Νεκταρίου.

Ἦχος πλ. α΄. Ἀκροστιχίς ἢ ἐξῆς·

«Χαῖρε, Μάρτυς Μαρίνα, πολυάθλε, Χ.»

Χαρά, Μαρίνα ἔνδοξε, Χριστιανῶν χορείας·
Χαῖρε, Μάρτυς πολυάθλε.

Ἀθλήσεως διάδημα πολύτιμον, Μαρίνα·
Χαῖρε, Μάρτυς πολυάθλε.

Ἰὼβ ἐν πόνοις ἔκτυπον ὑπομονῆς, Μαρίνα·
Χαῖρε, Μάρτυς πολυάθλε.

Ῥοδόσταγμα γλυκύτατον, Μαρίνα, εὐψυχίας·
Χαῖρε, Μάρτυς πολυάθλε.

Ἐφήβων ἐγκαλλώπισμα θηλέων ἀθληφόρων·
Χαῖρε, Μάρτυς πολυάθλε.

Μαρίνα, νύμφη πάγκαλε Χριστοῦ τοῦ Ζωοδότου·
Χαῖρε, Μάρτυς πολυάθλε.

Ἀνθόπλοκον ἐνστάσεως θεοφιλήτου στέφος·
Χαῖρε, Μάρτυς πολυάθλε.

Ῥανίδων γενναιότητος ἀπόσταγμα, Μαρίνα·
Χαῖρε, Μάρτυς πολυάθλε.

Τῆς χάριτος τοῦ Πνεύματος ἀσύλητον ταμεῖον·
Χαῖρε, Μάρτυς πολυάθλε.

Ὑπέρμαχε στερρόψυχε, Μαρίνα, εὐσεβείας·
Χαῖρε, Μάρτυς πολυάθλε.

Σατάν, τοῦ πολεμήτορος, κατάπτωμα, Μαρίνα·
Χαῖρε, Μάρτυς πολυάθλε.

Μεσίτρια πρὸς Κύριον πιστῶν θερμή, Μαρίνα·
Χαῖρε, Μάρτυς πολυάθλε.

Ἀντιοχείας ἔκθρεμμα πανευθαλές, Μαρίνα·
Χαῖρε, Μάρτυς πολυάθλε.

Ῥομφαίας τοῦ παράφρονος ἐχθροῦ δοχεύς, Μαρίνα·
Χαῖρε, Μάρτυς πολυάθλε.

Ἰάτειρα προσφύγων σου, Μαρίνα, ταχυτάτη·
Χαῖρε, Μάρτυς πολυάθλε.

Νεᾶνις καλλιπάρθενε καὶ γεραρά, Μαρίνα·
Χαῖρε, Μάρτυς πολυάθλε.

Αἰσχύνη καὶ ἀμαύρωμα ἀρχῶν τοῦ Ὀλυμβρίου·
Χαῖρε, Μάρτυς πολυάθλε.

Πυρφόρε δᾶς ἀλκίφρονος ψυχῆς, σεμνή Μαρίνα·
Χαῖρε, Μάρτυς πολυάθλε.

Ὁμολογίας πίστεως, Μαρίνα, δημηγόρε·
Χαῖρε, Μάρτυς πολυάθλε.

Λειμῶνος θείου ἴασμε, Μαρίνα, πανευῶδες·
Χαῖρε, Μάρτυς πολυάθλε.

Υπέρτιμε ἀθλήτρια, Μαρίνα καλλιμάρτυς·
Χαῖρε, Μάρτυς πολυάθλε.

Αμνὰς Χριστοῦ πανεύφημε καὶ πάνσεμνε, Μαρίνα·
Χαῖρε, Μάρτυς πολυάθλε.

Θυμίαμα ἠδύπνευστον, Μαρίνα, τοῦ Ὑψίστου·
Χαῖρε, Μάρτυς πολυάθλε.

Λαμπὰς ἀγνείας πάμφωτε καὶ λύχνε ἀληθείας·
Χαῖρε, Μάρτυς πολυάθλε.

Ἐπάκουσον τῶν ἄσμασιν ὑμνούντων σου τὴν μνήμην,
Χαῖρε, Μάρτυς πολυάθλε.

Χριστοῦ, Μαρίνα, πάγκαλε καὶ λευκοφόρε νύμφη.
Χαῖρε, Μάρτυς πολυάθλε.

ΕΓΚΩΜΙΑ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΚΑΤΑΛΗΠΤΟΝ ΕΣΤΙΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝΔΟΞΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΜΑΡΙΝΑΝ

ΕΓΚΩΜΙΑ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΚΑΤΑΛΗΠΤΟΝ ΕΣΤΙΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝΔΟΞΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΜΑΡΙΝΑΝ

Ἦχος γ´.

Ἀκροστιχίς ἡ ἐξῆς·

«Μαρίνης ἐγκώμιον. Χ.»

Μάρτυς ἔνδοξε Χριστοῦ,
Πισιδίας εὐανθὲς
ἶον, στέφω σε ῥοδαῖς
νῦν, Μαρίνα, ἱεραῖς.

Ἄνυμνοῦμέν σε, ἀμνὰς
τοῦ Ὑψίστου εὐπρεπές,
νῦν, Μαρίνα, ὡς κρουνὸν
ιαμάτων θαυμαστῶν.

Ρόδον πίστεως ἠδύ,
εὐωδίασας πιστοὺς
σῆς ἐνστάσεως ὁδοῖς,
ὦ Μαρίνα εὐσθενές.

Ἰσχυρῶς τὸν δυσμενῆ
καταβέβληκας Σατὰν

καὶ συνέτριψας αὐτοῦ,
ὦ Μαρίνα, τὴν ὄφρυν.

Νῦν, Μαρίνα, οἱ χοροὶ
σὲ τιμῶντες εὐλαβῶς
ἐκδεχόμεθα τὰς σὰς
πρὸς τὸν Κύριον λιτάς.

Ἡ σκεδάσασα πατρὸς
ζόφον σοῦ τοῦ ἀσεβοῦς
πίστεώς σου ἀστραπαῖς,
χαῖρε, Μάρτυς κραταιά.

Ἐτέφει ἔστεψε τὴν σὴν
κεφαλὴν ὁ Λυτρωτὴς,
ἀφθαρσίας, θαυμαστὴ
Παιδομάρτυς, ὁ Χριστός.

Ἐὕκλεῶν ἀθλητριῶν,
ὦ Μαρίνα, κορυφή,
σκέπε πάντας τοὺς πιστῶς
μνήμην ἄγοντας τὴν σὴν.

Γῆθεν ἔλκυσον ἡμᾶς
πρὸς σκηνώσεις οὐρανοῦ,
ὦν, Μαρίνα, τῆς χαρᾶς
ἀπολαύεις ἀκλινῶς.

Κάλλος τὸ παρθενικὸν
καὶ ἀνδρείαν σου ψυχῆς
δῶρον ὡσπερ τιμαλφές,
Μάρτυς, ἔδωκας Χριστῷ.

Ὠς νεᾶνις εὐκλεῆς
καὶ ἀθλήτρια σεμνή,

ὦ Μαρίνα γεραρά,
εὐπρέστησας Χριστῶ.

Μαρτυρίου ἀτραπὸν
διοδεύσασα καλῶς
δόξης ὥφθης κοινωνός,
ὦ Μαρίνα, οὐρανῶν.

Ἰῥθινόν με πρὸς Χριστόν,
Ἰοῦ, Μαρίνα, καθορᾶς
κάλλος ἄρρητον μορφῆς
σοῖς ἰδίοις ὀφθαλμοῖς.

Εἴ Νυμφίος Ἰησοῦς
σὲ ἐδόξασε λαμπρῶς,
ὦ Μαρίνα, ὡς Αὐτοῦ
νύμφην ὄντως ἐκλεκτίν.

Δόξα.

Νῦν βοήθει μοι, Τριάς
Παναγία, ἐν δεινοῖς
ταῖς τοῦ βίου ἀρωγῇ
Σῆ ἀόκνω καὶ σεπτῇ.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χάριν πέμψον μοι πολλὴν
Θεοτόκε Μαριάμ,
μεγαλύνοντι τρανῶς
θαυμασίων σου πληθύν.

Δίστιχον.

Μαρίναν σεμνὴν Ἀμφιλοχίου χάριν
ἐγκωμίοις κατέστειπε Χαραλάμπης.

Ἡ θαυμαστὴ κόρη τῆς Ἄντιοχείας ἐπὶ κάθε πρότασιν τοῦ ἐπάρχου, ποὺ διέταξε τὴ σύλληψιν καὶ ἀνάκρισιν αὐτῆς, ἀντέτασεν τὴ φράσιν: «εἶμαι Χριστιανή». αὐτὴ τὴ γενναίαν ὁμολογίαν καὶ τὴν ἀμετακίνητον σταθερότητά της μέχρι τέλους τὴν πλήρωσεν μετὰ τὸ μαρτυρικὸν αἷμα.

